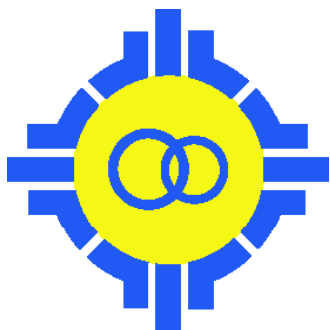




*20 éves a
Szent Magyar Királyi Családról
nevezett*

Családkadémia

1996-2016



20 éves a
Családakadémia

20 éves a Családkadémia



Családkadémia-Óbudavár Egyesület
Óbudavár, 2016

Szerkesztette:
Fehér Zoltán és Marika
Lektorálta:
Dr. Gál László és Szilvia

ISBN 978-615-5149-87-0

Kiadja a Családkadémia-Óbudavár Egyesület
8272 Óbudavár, Kistelek u. 2.
www.csaladakademia.hu
kiado@csaladakademia.hu
Felelős kiadó: az Egyesület elnöke
Nyomdai előkészítés: Palásthy Imre • www.PalasthyBt.hu
Nyomás: Vareg Nyomda, Budapest • www.vareg.hu
Felelős vezető: Bernwallner Viktor

Tartalomjegyzék

Bevezető.....	7
Alapítás.....	9
Küldetés.....	11
Alapelvek.....	13
Jelmondat.....	15
A Szent Királyi család.....	16
A Családakadémia kialakulása.....	17
Imakör.....	18
Hírlevél.....	20
Kapcsolatok az egyházzal.....	21
Nemzetközi kapcsolatok.....	24
Útmutatások.....	27
Családtrener évfolyamok.....	33
Családtrenerképzés.....	93
Könyvkiadás.....	97

Bevezető

A Szent Magyar Királyi Családról nevezett Családakadémia 20 éves évfordulója alkalmat ad arra, hogy kicsit megálljunk, feltekintünk az égre. Hálát adjunk és visszatekintsünk az elmúlt 20 évre, köszönetet mondjunk és örüljünk. Majd tekintsünk előre és merítsünk új erőt a Szűzanya óbudavári kegyhelyén a feladatainkhoz, küldetésünkhöz.

Ezzel a kiadvánnyal is szeretnénk hálát adni a Jóistennek és a Szűzanyának az elmúlt húsz évért. Szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak, akik alapították a Családakadémiát, dolgoztak, dolgoznak érte, imáikkal, áldozataikkal vagy adományaikkal támogatták, támogatják a Családakadémiát.

Köszönjük a már a mennyből segítő munkatársainkat: Tilmann atyát, Vértesaljai Jánost, Nyitrai Tamást, Megyimórecz Istvánt, Guld Józsefet.

Köszönjük, hogy sokan hordozták imáinkban, illetve áldozataik felajánlásával a Családakadémia alkalmait, célkitűzéseit.

Köszönjük mindazok munkáját is, akik e kiadvány szerkesztésében részt vettek.

Szerettük volna összefoglalni – a teljesség igénye nélkül – a Családakadémia alapításától napjainkig összegyűlt fontos tudnivalókat. Szeretnénk bemutatni az elmúlt két évtized családakadémiai évfolyamait. A képzésben résztvevő házaspárok írásai egyrészt visszaemlékezések, másrészt arról szólnak, hogy hol tudjuk hasznosítani a tanultakat, milyen gyümölcssei vannak a Családakadémiának a házasságunk, a családjunk, a környezetünk és az Egyházunk számára.

Külön öröm és ajándék számunkra, hogy a képzések alatt sok kisgyermek született. Néhányuk (akkori, ill. mostani) fotója is szerepel a kiadványban.

Kérjük a Szűzanyát, hogy továbbra is legyen a vezetőnk és mutasson utat a Családakadémiánknak. Kérjük, hogy segítse, hogy mindig felismerjük a Jóisten akaratát, hogy azt tudjuk tenni, amit Ő kíván. Eszközök szeretnénk lenni a családok megerősítésében, a keresztény értékrend közvetítésével.

A Családakadémia továbbra is felajánlja szolgálatait a Magyar Katolikus Egyháznak.

Ezzel a céllal ajánljuk e kiadványt minden kedves Olvasó kezébe.

Óbudavár, 2016. december 11.

*Fehér Zoltán és Marika
a Családakadémia elnök házaspárja*

Alapítás

1996. december 29-én, Szent Család vasárnapján, Óbudaváron Tilmann Beller schönstatti atya és Bíró László püspök atya jelenlétében 18 schönstatti házaspár

megalapította
a Szent Magyar Királyi Családról nevezett
Családakadémiát.

„A Családakadémia gondolata már évek óta itt lappangott közöttünk. Ébren tartotta és mindig újra a felszínre hozta a felelősség, hogy nem hallgathatunk arról, amit kaptunk, tapasztaltunk! Kötelességünk továbbadni megélt értékeinket minél több embernek.

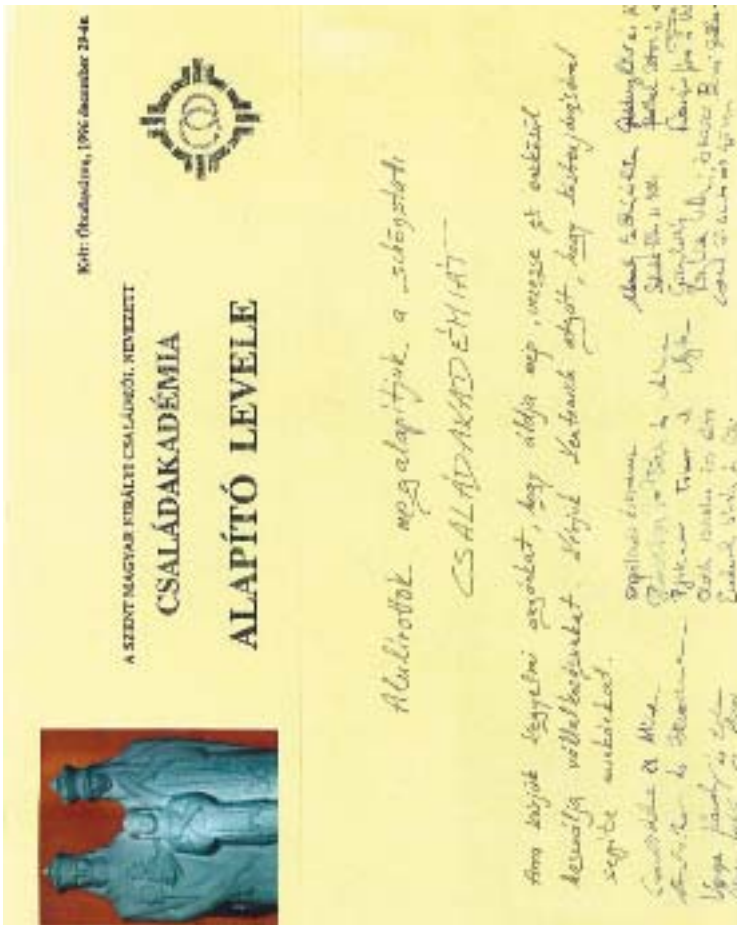
1996-ban sorozatos indításokat kaptunk ebben az irányban. Ilyenek voltak pl.: hazánk, népünk, a magyar családok soha nem tapasztalt romlása; az egyházmegyei zsinatok felhívásai, hogy a lelkeségi mozgalmak működjenek együtt a pasztorációban; a honfoglalás millecentenáriumi évfordulója; a Szent Magyar Királyi pár házasságkötésének ezredik évfordulója; az ezredfordulóra való felkészülés utolsó szakasza: a szentévek kezdete; családjaink sürgetése...

...Az ősz folyamán véleménykutatást végeztünk a schönstatti családok között. Annak ellenére, hogy velünk együtt sokan mélyen átélték a gyengeség és alkalmatlanság élményét, mégis a visszajelzések egymást erősítették. Az októberi óbudavári „zsinaton” szétosztottunk egy előzetes tervezetet, azzal, hogy adják tovább és várjuk a visszajelzéseket. Aztán mindazokat, akik kifejezték részvételi szándékukat, meghívtuk december 29-re, Szent Család vasárnapjára, Óbudavárra az alapításra.

A karácsony utáni rendkívül hideg időjárás, a nagy hó és csúszós utak bőven elegendő ok lehetett volna mindenkinek a távolmaradásra. De nem így történt. Megjötték a családok és megjött Tilmann atya is Schönstattból és Bíró püspök atya is Budapestről. Igazán szép ünnepünk

volt. Mindannyian, akik ott voltunk, meggyőződhattünk róla, hogy a Szűzanya új utat nyitott meg a családok számára és új feladatokat bízott ránk. Az alapító szentmisében a püspök atya kezébe tettük a családok által aláírt ALAPÍTÓ LEVELET, melyben a Szűzanyát választottuk a Családakadémia vezetőjének és Kentenich atya közbenjárását kértük.”

Csermák Kálmán és Alice



Küldetés

Úgy az egyes emberek, mint közösségeik – az egész nagy emberi társadalmat is beleértve – érdekében kívánatos, hogy a házasság és a család egyre inkább kibontakozzon a szeretetben és a bölcsességben, és így Istentől kapott hivatását betölthesse.

Sokan tudják azt, hogy ez jó lenne, de sokkal kevesebben azt, hogy ezt tanulni lehet. Ha pedig ezt a fontos dolgot *tanulni lehet*, akkor rá kell döbbernünk, hogy *tanítani kell*. A Családakadémia kezdeményezői rádöbbsentek erre, és olyan szakembereket akarnak képezni, akik tanítani tudják mindazt, amire a házaspároknak szükségük van ahhoz, hogy egymás iránti első szerelmük álmainak reális elemeit megvalósíthassák, házas- és családi életüket egyre értelmesebbé és szebbé alakíthassák.

A tanítás és tanulás e folyamata a Magyar Schönstatt-családmozgalomban 1985-ben indult el és azóta hatékonyan működik. Közel 150 család tapasztalhatta meg eddig ennek a munkának az áldásait. Közülük is és a kívülről szemlélők közül is többen fölvetették, hogy a felhalmozódott ismereteket és tapasztalatokat, a megélt igazságokat hozzáférhetővé kellene tenni még több házaspár számára.

Josef Kentenich atya, a nemzetközi Schönstatt-mozgalom atyja és alapítója mozgalmát mindig és rendíthetetlenül Krisztus Egyházának részeként fogta fel, mely egy „ecclesia semper reformanda”, egy folyamatosan megújulásra szoruló egyház. A családokra, mint a társadalom és az egyház alapsejtjeire vonatkoztatva: ha mi a házasságunkban és a családunkban, a házainkban, mint „házi egyház” megújulunk, bennünk és általunk újul az egész egyház is.

Istennek minden lehetséges, de általában az általa teremtett természet rendjéhez tartja magát a megváltásban is. Ezért alapvetően fontos

a hierarchia számára is, hogy egészséges családok legyenek, ahol erős, szabad, teherbíró és áldozatkész gyermekek nőnek fel, mert ezek a családok ringatják a majdani egészséges papok bölcsőjét. A Szent Magyar Királyi családról nevezett Családakadémia felajánlja szolgálatát a Magyar Katolikus Egyháznak.

Óbudavár, 1996. december 29.

Gódány Róbert és Rita

Alapelvek

Elmélyülő hűség Schönstatthoz, Kentenich atyához, a Szeretetszövetséghez. Elsősorban a megélt schönstatti értékeket szeretnénk továbbadni!

Az életet figyelni, válaszokat adni, életet létrehozni; összevetjük az előadásokat a (külső) családok igényeivel.

Organikus növekedés, tanulás, terjeszkedés. Ráhagyatkozás a gyakorlati gondviselésre. („*Járva tanulunk járni.*”)

Kegyelmi tőkére van szükség. Ez a Családakadémia hordozó közösségének fő feladata.

Gondoskodni a hivatás- és küldetésstudat ébrentartásáról és elmélyítéséről.

Mindig újból megújítani a Szűzanyába és önmagunkba (mint esz-közökbe) vetett bizalmat.

Apostolkodási módszerünk: a „*szív-apostolkodás*”. (A szívünkre vesszük a családokat és így visszük Istenhez.)

Első a saját család! Azt reméljük és várjuk, hogy a Családakadémia elsősorban a munkatárs-családoknak váljon hasznára.

Szeretnénk a Családakadémiát végző házaspárokat (gyerekeikkel együtt) érdemes, jó, közös tevékenységre indítani!

Szeretnénk lehetőleg jól együttműködni a püspökökkel, plébánosokkal, papokkal és a családpasztoráció minden munkásával! Szervezetten, felelősséggel részt akarunk vállalni az egyház családpasztorációs munkájában, elsősorban úgy, hogy a plébániák számára képezünk ki házaspárokat.

A Családakadémia elvégzése utánra nem írunk elő és nem várunk el semmi kötelezettséget a jelentkező családoktól. Nem kell, hogy schönstattivá váljanak!

Személyes beszélgetés alapján vesszük fel a jelentkező családokat a Családakadémiába, lehetőleg elkerülve a „terápiás eseteket”, akikkel az

országban már több intézmény is foglalkozik. A felvétel fő szempontja, hogy a jelentkező házaspárok készek legyenek dolgozni, növekedni, tanulni házasságukban.

Felelősek vagyunk, kötelességünk nyíltan felkínálni és továbbadni, amit kaptunk.

Jelmondat

„Erős családok, erős gyerekek
a megújuló Magyarországért”

A jelmondat a Családakadémia központi üzenete, amit mintegy a „zászlónkra” írtunk az első Közgyűlésen 1997. április 12-én Óbudaváron.

Úgy találtunk rá, hogy kerestük a válaszokat az alábbi kérdésekre:

- Mi foglalkoztatja a magyar családokat?
- Milyen kérdésekre kell a Családakadémiának választ adnia?
- Milyen fő értékeket szeretnénk a Családakadémiával Schönstattból továbbadni?

A jelmondat első kifejtése:

„A sikeres élet titka a jó házasság. Fedezzük fel és használjuk ki a házasság szentségét, melyből áldozatos szeretet fakad, a szabadságunk forrása. A családban tanuljuk meg az igazi kötődést a személyekhez, dolgokhoz; itt tudjuk jól feldolgozni a nehézségeket; megérteni és elfogadni a másik másságát; elmélyíteni és kisugározni az örömet. A család, a házasság az eredeti személyiség kiteljesedésének helye és lehetősége.”

A Szent Királyi család

Szent István király és Boldog Gizella királyné házasságkötésének 1000 éves jubileumát ünnepeltük 1996-ban. Ebben az évben alapítottuk a Családakadémiát, a Szent Magyar Királyi Családról neveztük el és az oltalmába ajánlottuk.

Az Árpád-házból indult ki a magyarok kereszténnyé válása. Népünk európai keresztény történelmének kezdetén egy szent házaspár áll. Ők nyitották meg az Árpád-házi szentek sorát, és még 17-en következnek utánuk.

István és Gizella házasságának szentségében Krisztus újra született, nemcsak a családjuk, hanem egész népünk számára is. Világító toronynak adta őket Isten a magyarok történelmének zivataros évszázadai számára.

Az eltelt ezer esztendő igazolta munkájukat, harcaikat és áldozataikat. Nem kis szenvedéseket kellett elviselniük. Sorra haltak meg gyermekeik, végül Szent Imre is, aki a fiatal keresztény Magyarország nagy reménysége volt. Az ország jövőjével együtt ezt a fájdalmat is a Szűzanya zsámolyára helyezte Szent István. Ezzel növelte Mária kegyelmi tőkét, hogy ossza szét kegyelmeit a magyarság számára.

A Családakadémia kialakulása

A Családakadémia szervezése 1996 őszén a Magyar Schönstatti Családmozgalom vezetőinek egyetértésével kezdődött meg. Közös szándék volt, hogy a Családakadémia a Családmozgalom szerves részeként működjön, annak mintegy „*kifelé néző arca*” legyen.

A Családakadémia szervezete fokozatosan alakult ki. Az alapítás 1996. december 29-én, Óbudaváron történt 18 schönstatti házaspár részvételével. Ez mintegy „*lelki alapkövetétel*” volt. Az alapítók a Családakadémia teljes kiépítését a nagy jubileumi szentévre, 2000-re tervezték. A hároméves felkészülési program kidolgozását és megvalósítását kezdetben kilenc házaspár, az ún. nulladik munkacsoport vezette. Ők határozták meg az alapelveket, a programot és hozták létre a munkacsoportokat az előadók, a szervezők, a reklám és az imakör számára.

A Családakadémia jogi szervezete 1998. március 28-án, Budaörsön alakult meg, amit a Veszprém Megyei Bíróság 1998. június 9-én (1.748 számmal) mint közhasznú egyesületet nyilvántartásba is vett. Az alapszabályban rögzített jogi szervezet az életet kívánta megtestesíteni. Ettől kezdve a Családakadémiát az elnök házaspár és a választott elnökség vezeti.

A Családakadémia elnök házaspárjai:

1998-2004	Dr. Csermák Kálmán és Alice
2004-2010	Varga Károly és Erika
2010-2016	Dr. Gál László és Szilvia
2016-	Fehér Zoltán és Marika

Imakör

Az Imakör mintegy „kolostorként” hordozza családmozgalmunkat. Az imaközösség arról gondoskodik, hogy a Jóisten mindig újra odaforduljon a családokhoz. De nemcsak arról az időről van szó, amit imádkozással töltünk, hanem Krisztus szenvedésében, a Mennyei Atya iránti odaadásában való részvételtől is. Amikor Isten szenvedést küld, meghív bennünket, hogy Jézussal együtt mi is odaadjuk magunkat neki a kereszten. És ebben az odaadásban le hívjuk Isten szeretetét és áldását a családokra. Lehet, hogy van valami visszatérő testi vagy lelki szenvedésem, akkor ezt mondom: Mennyei Atyám, felajánlom, odaajándékozom ezt a családokért: az enyéimért és a többi családért.

Az Imakörnek tehát kettős célja van: imádság és áldozat!

Az imaköri levelekben próbáljuk összegyűjteni a kéréseinket és hálát adunk a kapott ajándékokért. A családmozgalmunk, családjaink előtt álló feladatokat, nehézségeket Isten és a Szűzanya elé visszük, és kérjük segítségüket. Az imaköri tagok naponta próbálnak imádkozni, vagy nehézségeiket felajánlani az elkövetkezendő időszak feladataiért (pl. Családakadémia jelenlegi évfolyamában részt vevő családokért, előadó házaspárokért, betegeinkért, nehézségekkel küzdőkért stb.). Az ember lehetőségeit meghaladó feladatok, nehézségek, bajok idején szinte mindenki felsóhajt: „Jaj Istenem!”, de amikor dolgai jól mennek, természetesnek veszi, nem jut eszébe mennyei Atyánk, égi Édesanyánk szerető gondoskodása. Ha kéréseink teljesülnek vagy meglepetésben részesülünk, tagjaink hálát adnak, megköszönik a már megvalósult feladatokat, kapott kegyelmeket, ajándékokat. (Pl. kápolnánk, képzőközpont, családnappok, házastársunk, gyermekeink...)

A Családakadémia imaköri tagjai évente kb. 4-5 alkalommal kapnak „Imaköri levelet” az imakör vezetőitől. Ha valakinek kérése van vagy hálát szeretne adni a Jóistennek, úgy ezt a szándékát is eljuttathatja az imaköri vezetőknek. Az imaéletünk elmélyülésében segítségünkre vannak Kentenich atya imádságai is, melyek imádkozásával közelebb kerülhetünk a schönstatti lelkülethez.

Az imaköri levelet 2 házaspár szerkeszti, akik az imaköri vezetők. Az imakör eddigi vezetői: Komáromi Ferenc és Mária + Palásthy Imre és Bea házaspárok; Mosoni István és Kati + Fehér Zoltán és Marika házaspárok; jelenleg Dr. Kalicz Péter és Bori + Busa Csaba és Katalin házaspárok, akiknek köszönjük a munkájukat.

Hírlevél

A Családkadémia működéséről, eseményeiről az aktuális évfolyamokról a Családkadémia hírlevele ad számot. Évente kb. 3-4 hírlevél jelenik meg. Eddig 72 szám jelent meg. Digitálisan az 50. számtól érhető el a <http://csaladok.schoenstatt.hu/Hirlevel.html> oldalon, hála a Dancsok Tamás és Edina, valamint Mosoni István és Katalin házaspárok munkájának.

Kapcsolatok az egyházzal

Tilman Beller atya: Kötődünk az Egyházhhoz

Jeremiás próféta azt mondja, hogy Isten megszólította őt: Mielőtt anyád méhében formáltalak, már szerettelek téged... Az apostolok meghívásánál Isten az apostolokhoz szól Jézus Krisztus által. És természetesen, hogy Isten szól hozzánk a pápa szavain keresztül. Most valami új következik. Isten a kor jelei által szól hozzánk. Ezt a gondolatot a zsinat is kimondja. Az evangélium és a kor hangja által is Isten újra és újra megüzeni nekünk, hogy mit akar tőlünk.

Kentenich atya, a Schönstatt-mozgalom alapítója felismerte, hogy Isten sokféle módon szól hozzánk. Így szól hozzánk az által is, ami a korunkban történik. Nem kell feltétlen útszéli keresztnek, keresztény politikának lennie, és az egyház politikai hatalmára sincs szükség. Isten az által szól hozzánk, ami a korunkban történik. Ez fontos számunkra, hiszen az a keresztény, aki a kor történései által jelzéseket tud fogadni, mindig meghallja Isten szavát. Ez a mi egészen személyes életünkre vonatkozóan is érvényes. Az által, ami velünk történik, Isten beszél velünk. Az által, ami a lelkünket megérinti, Isten szól hozzánk. Néha nem tudjuk ezt az üzenetet megérteni, mert Isten nagy. Ezért gyakran nagyon hosszú időre van szükségünk, mire megértjük Őt. Ez munka. Este összejövünk, és megkérdézzük magunktól: Hol találkoztunk a mai napon Istennel? Mi érintett meg ma? Mi foglalkoztat bennünket? Mi fáj? Miben telik nagy örömünk? Az esemény mögött Istent keressük. Nem mindig találjuk meg Őt. Akkor azt mondjuk: „Nem értelek, de szeretlek”. Talán lassan-lassan felismerjük, amit a jó Isten mondani akart. Egy új keresztény jön létre, akinek nemcsak a pap, a püspök vagy a pápa szavára van szüksége, hogy eligazítást kapjon, hanem újra meg újra meghallja a jó Isten szavát. Természetesen van egy jel, akit a jó Istentől kaptunk, a házastársunk, aki által Isten üzen nekünk, nevel minket. Isten néha gyengéd, de néha kicsit szigorú. Most felülvizsgálhatjuk, hogyan beszél velünk a jó Isten. Gyengéden vagy szigorúan? Ha szigorú-

an, akkor sem keseredünk el, hiszen szigorúság nélkül nem lehet szentté válni. Schönstattban ilyenkor szívesen mondjuk: Életszentségem eszöke, dicsértésél mindörökre! Aztán a gyermekeink által szól hozzánk a jó Isten. Ezt sem lehet mindig rögtön megérteni. De odafordulhatunk Hozzá, amikor valamelyik gyermekünkkel történik valami, és örülhetünk neki: „Most mondtál nekem valamit”. Vagy panaszkodunk egy kicsit, vagy pedig a köszönet szavát mondjuk neki. Azáltal, ami az egyes házasságokban történik, ami az egyes családokban történik, Isten beszél hozzánk. Ha valaki mesél, elmondja, hogy neki valami fontos, fáj, vagy nagy öröme telik benne, azáltal a jó Isten üzen nekünk. Úgy, pl. mint egy pápai enciklika által. Természetesen nem ugyanazzal a tekintéllyel, de az életfolyamat nagy közelségével. Nekünk, keresztyéneknek, meg kell tudnunk hallani Isten szavát. Fel kell ismerni, hogyan szól hozzánk. Ezért amikor egy másik ember hozzánk fordul, nem akarunk mindjárt tanácsot adni neki, hanem meghallgatjuk. Ugyanezt tesszük a házastársi beszélgetéseinkben is. Van abban valami kockázatos, hogy laikusok jönnek, és tudják, hogy Isten mit mond nekik. Ezért fontos, hogy az alapítónk az egész közösséget az egyházhoz kapcsolta, a hierarchiához. Visszajött Amerikából, ahova az egyházi vezetés száműzte, és kérte, hogy majd ezt írják a sírjára: Dilexit Ecclesiam (Szerette az egyházat). Ez a szarkofágjának a felirata. Ez nekünk nagyon fontos. Ha nem kapcsolódunk, kötődünk az egyházi tekintélyhez, holnap sektává válhatunk. Mivel az egyház nagyon sokrétű, egyre nehezebb lesz a helyzet ebben a tekintetben. A háziszentély egy kis zarándokhely, ahol jelen van a Szűzanya. Az egyház azt mondja, a házasságban jelen van Jézus, mert a házasság szentség. Jézus azt mondta: Ahol ketten vagy hárman az én nevemben együtt vannak, közöttük vagyok... Ez akkor is így van, ha nem vagyunk szentek. Tehát a Szűzanya, Jézus és a Szentlélek segítségével keressük Isten szavát az életünkben. Természetesen veszály rejlik abban, hogy a Szentlélekre hivatkozva holnap mindenki azt csinál, amit akar, és mindenki kitalálja a saját egyházát. Ezért nagyon fontos számunkra, hogy az egyházi tekintéllyel fenntartsuk a kapcsolatot. Ezért nagyon fontos nekünk, hogy a püspök ossza ki a Családakadémia diplomáit.

*OÁZIS 2003. október, XIII. évf. 3. (35.) szám
A Magyar Schönstatti Családmozgalom lapja*

A Családakadémia számára fontosak az egyházi kapcsolatok. Ezért a családakadémiai évfolyamok indulása előtt az akadémia vezetői tájékoztatják az illetékes püspök atyát az új évfolyam indulásáról. A Családakadémia diplomáit a püspök atyák írják alá. A képzés alatt a családok minden alkalommal szentmisén vesznek részt. A 20 év alatt a következő püspökök írták alá, és/vagy osztották ki a Családakadémia diplomáit:

A Magyar Katolikus Püspöki Kar családreferens püspöke: Bíró László
Esztergom-Budapesti főegyházmege: Paskai László
Székesfehérvári egyházmegye: Spányi Antal, Dr. Takács Nándor
Veszprémi főegyházmege: Dr. Márfi Gyula
Kaposvári egyházmegye: Balás Béla
Győri egyházmegye: Dr. Pápai Lajos
Pécsi egyházmegye: Mayer Mihály, Dr. Udvardy György (esztergom-budapesti segédpüspökként)

Szerette az egyházat

„Szeretném, hogy egykor majd ezt véssék a sírkövemre:
Dilexit Ecclesiam [szerette az
egyházat].” Schönstatt, 1965

„Az egyház iránti szeretet hajtott arra, hogy életre hívjam a Schönstatt-művet. Az egyház iránti szeretet hajtott arra, hogy hagyjuk magunkat még az egyháztól is keresztre feszíteni.” Münster, 1966

„A szeretetem mindig nagyobb volt mint a szenvedésem” – mondta M. Edelgart nővérnek.



Nemzetközi kapcsolatok

Közös gyökerek a bécsi Családpedagógiai Akadémiával:

A magyar Családakadémiának és a bécsi Családpedagógiai Akadémiának közös „Tilman atyai” gyökerei vannak. Tilman atya alapította az 1991-ben induló bécsi Családpedagógiai Akadémiát is, amely számára előadóképzőt szervezett 1991 májusában. Erre kihívott négy magyar családot is, a Górány, Csermák, Endrédy, Ther házaspárokat.

Magyarországon a Családakadémia alapítását azonban még megelőzte a családnapi előadók képzése és bevezetése a családnapok tartásába (1993), ill. a családsvettség alapítása (1995). Így aztán amikor 1996-ban nálunk sorra került, a bécsiéknél már 4-5 éves tapasztalat gyűlt össze. Közös tapasztalatcserét is szerveztünk. A jó kapcsolat továbbra is megmaradt, ami az évente ismétlődő közös retorika-továbbképzésekben is megnyilvánult.

A nemzeti családakadémiák európai szövetségének eszméje azonban távol állt tőlünk az uniformizálás veszélye miatt. Ettől Tilman atya is nagyon óvta a magyarokat. Mindig az eredetiséget, a saját nemzeti gyökerek fontosságát hangsúlyozta.

Beszámoló a 2011-es nemzetközi retorika tapasztalatcseréről:

Négy ország képviselőjében tizenheten ültünk egy asztalhoz, hogy gazdagíthassuk egymást. Osztrák barátaink beszéltek egy schönstatti rendezvényükről, melyen a családi élet iránt akartak örömet ébreszteni Bécsben. A templomok éjszakáján Linzben is szerveztek egy találkozót, „Öröm a házasságban” címmel. Szép volt hallani, hogyan beszélnek Bergerék „Schönstatt titkáról” a családakadémiás képzés során anélkül, hogy bárki kötelezőnek érezné a csatlakozást lelkeségünkhöz. A szabadságot nagyon fontosnak tartják. Egy német házaspár hívta fel a figyelmet arra, hogy a kétéves képzés során, mindig megszólítható legyen a kísérő házaspár, s lényeges, hogy sok egyéni beszélgetésre való idővel álljunk a hallgatók rendelkezésére. Ez nem mindig könnyű, hisz a kísérők is az élet sűrűjében vannak. Szóba került a végzetek további

kísérése (posztgraduális családakadémiai képzések gyermeknevelés és egyéb témákban). Hosszasan elemeztük azt a folyamatot, hogy válik a befogadásból cselekedet, a meghallott szóból tett... Ez talán a leglényegesebb motívuma képzésünknek. Erhard Leonhard schönstatti plébános előadásából a legszebb mondat számunkra ez volt: „A szeretet garantálja a lelki egészséget, s az öröm olyan a lélek számára, mint a kenyér.” Szóba került a végzetek kísérése kapcsán a minőségbiztosítás kérdése, hogy tudunk olyan állandó továbbképzési rendszert kiépíteni, ami biztosítja a szinten maradást, növekedést. A családtrénerképzésben munkánk leginkább a lelkiezetőhöz hasonlít, eleven érzékelés-kapcsolatot ápolunk a családokkal, minden apró-cseprő dolog fontos számunkra is, ami nekik említésre méltó. Kentenich atya karizmájából részesülve merítjük az erőt ehhez a szép feladathoz. A modern világ eszközeit (facebook...) is szemügyre vettük. Vizsgálgattuk a lehetőséget, hogy tudunk szíveket megnyerni a facebook által is. Mindnyájan hálátelt szívvel utaztunk haza, ismét egy gazdag hétvégét éltünk meg együtt.

Családakadémia nemzetközi tapasztalatcsere 2015. július 17-20.

Tizenharmadik alkalommal gyűltünk össze közös munkára. Ausztria, Németország, Magyarország, Svájc és Spanyolország Családakadémiáinak tapasztalatait osztottuk meg egymással és tanultunk közösen. Erhard Leonhard atya tartott Kentenich atya tanítása alapján előadást a témánkról: Hogyan tudunk „hatalommal” beszélni? Hol találhatunk a hallgatósággal minél inkább érzékelési pontokat, melyek a befogadást lehetővé teszik? A megfigyelés a kulcsa mindennek, s az erre való képességünk fejlesztése a lényeg mindenkinek, aki előad, vagy családtréner szeretne lenni. A tapasztalatok minden országból azt igazolták, hogy a lelki kísérés fontos munka, legnagyobb hiány ma azokban az emberekben van, akik „Te” tudnak lenni valaki számára. Aki kísérelje, támasza tud lenni bárkinek, az a legnagyobb kincs. Nagy a feladat és a felelősség! „Ajándékozd az idődet!” – volt a címe egy házaspár nagyon átküzdött előadásának, akiknél a kísérők nem adták fel a harcot, s a rászánt idő megtérült. Ki tudtak bontakozni a kísérésnek köszönhetően. Másik házaspárnál a „nem adom fel!” mottó valósult meg, akik a képzés második évében bejelentették, ez nem megy...

Lelki kísérésnek köszönhetően jutottak el előadásuk megtartásáig, ami szinte életgyónás mélységű alkalom volt. Ferenc pápa kérésére gondolt kis csapatunk, amikor azzal az erős elhatározással váltunk el egymástól, hogy a Családakadémia olyan kincs, melyet érdemes egészen a világ végéig, a perifériáig is elvinni... MPHHC!

Varga Károly és Erika

A Családakadémia előadói több ízben adtak elő kárpátaljai és erdélyi magyar házaspároknak. 2016 őszén Erdélyben elindult a magyar családok közreműködésével egy családakadémiai évfolyam.

Útmutatások



Tilmann atyának, a Családakadémia spirituálisának útmutatásai a Családakadémia Közgyűlésén 2004. március 27-28-án, Máriagyűdön (Tilmann atya magyarul tartott előadásának „magyarított” változata)

Nagy ajándék, ha egy keresztény házaspárnak van saját Isten-tapasztalata.

Olyasmire gondolok, amit hallottunk és olvastunk a Szentírásban is, amikor a próféták néha egy-egy mondat után azt mondták: „Ez az Isten szava!” Ez nekik egy nagy megtapasztalás volt: Ezt üzeni Isten! Nem ők találták ki, hanem ez az Isten szava. Megadta nekik a Jóisten, hogy felismerjék, hogy a meglátásuk mögött Isten működik. Ő akar megmutatni, közölni valamit. Vagyis ez a Jóisten szava. Most, éppen amikor olvastam, eszembe jutott az a mély élmény, amit a Szűzanya Medjugorjében adott. Minden nap jött és leírták a szavát...

A Jóistennek megvan ez a szándéka velünk kapcsolatban is. Minden nap jön és mond valamit. Az az érdekes nálunk, hogy itt nem gyermekeknek mondja el az üzenetét, hanem a „felnőtt gyermekeknek” kell valamilyen módon (a Gondviselésbe vetett gyakorlati hittel) felfogni. Más keresztény embertípus kell ide. Nem egy gyermek, aki

csak befogad nagy örömeiben és utána sírva fakad. Hanem egy olyan hívő ember, aki meg tudja érteni a Jóistent a mai helyzetben.

Erre nekünk is van minden nap lehetőségünk.

Pl.: Este még egyszer megszemlélem, amit tapasztaltam és megköszönöm. A hálaadás az életünkben nagyon fontos. Megéltem ma, hogy a Szűzanya eljött hozzám. Azt is, hogy Jézus és a Szűzanya szeretik egymást, ők egy „céget” alkotnak. Ezt mondta nekem ma a Jóisten...

A második. Ugyanakkor az is érezhető, hogy gyengék vagyunk. Ki vagyok én?!

A próféták is ezt kérdezték: Izaiás, Jeremiás. A Jóisten azt mondta nekik: *Ne félj, veled vagyok!*

Ez a mi élményünk is: Ki vagyok én?! És a Szűzanyánk azt mondja: *Ne félj, veled vagyok!*

Amikor tartunk egy előadást, jó, ha félünk. Ha nem félünk, az veszélyes. Az a veszély, hogy akkor csak a saját gondolatainkat mondjuk, csak arról beszélünk. Kentenich atyánk azt mondja, a Jóisten eszközei vagyunk és Ő használ bennünket.

Fontos tapasztalat: ha a Jóisten nagyon közel van, akkor (nem mindig, de sokszor) gyengének érezzük magunkat. Rossz a hangulatunk, nem érezzük jól magunkat, és pl. az előadásunk előtt ezt gondoljuk:

Nem tudom, hogy most mi lesz?! Éppen tegnap veszekedtünk, harcoltunk egymással (mint házaspár). Most mérges vagyok és ő is. És itt kell állnunk, és beszélnünk kell a házasságról, mint a lelki egység forrásáról?!

Hála Istennek, hogy üresek vagyunk! Mert akkor a Szentlélek tud használni bennünket. Ha öntudatosak vagyunk, ha azt mondjuk: *Segítetek Neked, Szentlélek, továbbadni az Evangéliumot!* Akkor könnyen azt mondja Isten: *Jaj de jó, ő mindent tud, akkor megyek valaki máshoz...*

Isten a nehézségek által is vezet bennünket. Amit épp a templomban mondtam. Az apostolkodásban is Isten vezet bennünket nagyon óvatosan és védőn. Sokszor megtapasztaltam, hogy volt az életemben egy nehézség, harcoltam a szívemben, szomorú voltam, rossz időszak volt. Odaadtam a kegyelmi tőkébe. Végül néhány nap múlva sikerült megoldanom. És akkor örültem. És akkor jön valaki, egy házaspár, hogy beszélni akar velem. És ugyanaz a kérdésük, ami az én belső har-

com is volt. Ezért tudtam nekik segíteni, válaszolni. Elmentek, és azt mondták: *Ez a Tilmann atya mindent tud...* De azt nem tudják, hogy előzőleg Tilmann atyának volt egy belső harca, és Isten gondoskodott arról, hogy találjak egy utat.

Isten bensőleg előkészít bennünket az apostolkodásra. Ha van egy belső nehézségünk, azért kapjuk, mert Isten általunk valakinek segíteni akar. És ez valami más, mint ahogy az emberek általában gondolkodnak. A mi célunk nem az, hogy letudjuk a nehézséget, hanem hogy életünk nehézségeit az apostolkodás számára hasznossá tegyük. Isten minden egyes házaspárt egyénileg nevel. Mindegyiknek megvan a saját kegyelmi adománya. Ezt nevezzük görög szóval karizmának. És ez idővel fejlődik. Vannak házaspárok, akik körül egy nagy család alakul ki. Ezeknél a ház mindig tele van. Vannak olyanok, akik képesek egyes házaspároknak segíteni. Jön egy házaspár, kérdeznek valamit és ők tudnak segíteni. Vannak házaspárok, akiknek kisugárzása van a társadalomra. Iskolát alapítanak. Van olyan házaspár, akinek különösen tetszenek a komplikált esetek. Pl.: Ha egy olyan házaspár jön hozzájuk, akik a válás előtt állnak. Vannak olyanok, akik a plébánián aktívak stb.

A házaspároknak egészen eredeti küldetésük van. A küldetésüket az eredetiségükben kell látnunk.

Egy kegyelmi adomány irányát úgy is fel lehet fedezni, hogy keressük: Minek örülünk különösen? Akik állandóan veszekszenek, örülnek, ha végre egymásra találhatnak. Most tréfásan beszélnek: Olyan szép egységre találni! Mit csinálnak ezért? Újra kezdik a veszekedést... Mi után vágyódunk? Mik szeretnénk lenni mások számára? És a vágyunkban felfedezzük Isten tervét. Számíthatnak rá, hogy a Jóisten vezetni fogja Önöket. Az életünk egy állandó apostoli kiképzés. Vagy egy nehézséggel való harcban, vagy pedig az öröm által, amikor sikerült valami: De szép volt ezt megélni! Ez a normális életben is így van. A Jóisten kapcsolódik az ember természetes érzéseéhez. Csak az megy hegyet mászni, aki örül neki. Ha nem, akkor vásárol egy távcsövet és letről nézi a csúcst. *Jaj de szép!* – és ez elég. Aki örömét találja valamiben, kész arra is, hogy áldozatot hozzon érte. Megfigyelhetjük, hogy mi után vágyódunk a szívünk mélyén igazán. Mit szeretnénk ajándékozni másoknak, hogy minek örülünk különösen, ha ajándékozunk

valamit? Ezen a területen készek vagyunk nehézséget is elfogadni és keményen dolgozni, szenvedni. Az öröm és a szenvedés közel van egymáshoz. Öröm a hegyekbe menni, de fárasztó és kimerítő is.

Szép lenne, ha időt szánának rá kettesben és megfontolnák, hogy minek örülnek? Mit szeretnének más házaspároknak adni? Nézzék meg, hol van egy nagy áldozat, szenvedés az életükben? Akkor növekszünk a szívünkben, ha ez a kétféle életmenet (a vágyakozás és az áldozatkészség) egyesül bennünk.

Mindegyiküknek van egy témája. Ezt a témát is felülvizsgálhatjuk. Ez az a terület, ahol harcolnunk kell? Akkor jó. Ez az a terület ahol örülünk, ahol szívesen ajándékozunk az embereknek valamit? Ahol a lényünk azt mondja: Ez fontos! A természetünk beszél, szól.

Néhány napja beszéltem egy házaspárral. Nekik fontos, hogy egészségesen táplálkozzanak. Tudják, hogy az élelmiszereket sokféle kémiai anyaggal kezelik, s fontos nekik hogy az étel egészséges legyen.

Nekem ez nem fontos. Sok asztalnál eszem. Vándorlok, előadásokat tartok... Ha én elkezdeném, hogy egészséges legyen az ételem... Ezt nem lehet! Ez csak egy vonal a sok közül. És ez a vonal nem egészséges, mert pl. sokat kávézom...

Észleltem, hogy annak a házaspárnak nagyon fontos az egészséges táplálkozás.

Aztán beszéltem valaki mással, akinek egészen különös szívügye az étkezési kultúra. Ez valami más, mint az egészséges táplálkozás. Pl.: ezt tűzték ki célul:

- Naponta egyszer legalább együtt egyenek.
- Az ételt ne kritizálják a gyerekek.
- Az étkezésnél nagy örömet éljenek meg.
- Szépen megterített asztal...

Érezhető volt, hogy itt van egy küldetés. Itt beszél a Szentlélek.

Kérdezzük meg magunktól: Mi fontos nekünk, mi okoz örömet? Hol van bennünk a Szentlélek ösztönzése? És így gondoljuk át, hogy miről beszéljünk a családoknak.

Van egy szív-témánk és 5 éve mindig arról beszélünk. De nem kell, hogy mindig ugyanaz maradjon.

Egy kis tréfás példa. Van egy professzor, aki így panaszkodik: *Nem értem ezeket a mai fiatalokat. Olyan unottan hallgatják az előadásai-*

mat. Régen mások voltak, lelkesedtek, tetszett nekik, amit mondtam. Pedig 25 éve semmit sem változtattam az előadásomban!

A Családakadémiánál azonban szabad témát változtatni. Mert jönnek új nehézségek, örömök.

Mit akar a Jóisten általunk továbbadni?

Személyes életünk és a továbbadandó üzenet összefügg. Ezt rögtön megértjük, ha Assisi Szent Ferencre gondolunk. Az ő szenvedélye a szegénység volt. Mindent elhagyni és egészen a megfeszített Krisztushoz tartozni. Így egy nagy öröme talált. Az öröm nem a pénzben van, hanem hogy mindenről lemondunk és szeretünk. Éppen erre volt szüksége az akkori egyháznak. Az egy gazdag egyház volt. Belefulladt a gazdagságába. Szent Ferenc élete egy üzenet. Küldetés volt az egyház számára.

Ránk is igaz, hogy a mi életünk a mi küldetésünk, amit továbbadunk. Amit az egyházba, a világba hozunk. Élet és küldetés, ez általában egy és ugyanaz a dolog. Ha ez sikerül, nagyon szép!

Sokféle ez a világ, ezért sokféle küldetés van.

Példa:

- Lelki együttlétben örömünk telik. Ezt az üzenetet visszük ki a világba.
- Lemondok önmagamról és benned élek.
- Vannak emberek, akik örülnek, hogy Isten bennük él. A házasság szentség, az Úr köztünk lakik. A tabernákulumban is van, de a mi közösségünkben is. Nekik ez a feladatuk. Negyedóra minden nap imádni Őt a házassági tabernákulumban.
- Van egy család, egy házaspár, aki olyan típus, hogy örömet akar adni. Egymásban örömet hoznak létre.
- Tréfásan mondom: Szomorkodjunk együtt! Az élet véget ér, sok a fájdalom; be kell fogadni a fájdalmat, szomorúságot. Minden nap negyed órát szomorkodnak a háziszentélyben. Tréfásan beszéltem. Mihez kezdjünk a szomorkodással? Lehetne egyfajta keresztutunk, ahol Jézussal együtt szenvedünk és felajánljuk. Miért ne?!

Most megnézzük, hogy a mi szívünkben mi a helyzet? Sok-sok ember színházat játszik. Vidámat mutat, de belül mélyen szomorú. A lélek mélységébe lemenni és a Jóistennek elmondani: fájdalmaim van-

nak. Mire Ő így válaszol: a Szűzanyának is volt ilyen fájdalma. Akkor együtt szenvedünk mi hárman: Jézus, Mária és én. Odaadom a fájdalmam a kegyelmi tőkébe.

Kentenich atyánk azt mondja: Lehetséges egyszerre az isteni derű és az emberi sírás.

Ami nekünk tetszik, ízlik, azt szabad használnunk, mint küldetésünket. Az egész életünk egy apostoli tréning. És nem az a fontos, hogy elkészüljünk a dolgokkal, hanem hogy tudatában legyünk annak, hogy van valamink, amit továbbadhatunk.

A nagy szerzetesrendek mutatják, hogy megy ez. A bencések énekelnek Isten dicsőségére és azt mondják: *Imádkozzál és dolgozzál*. A ferencesek... Schönstattban mindenki saját rendet fog alapítani. Ez a különbség nálunk. Ezt szabad. Nekünk egy olyan közösségünk van, amelyben mindenkinek egy saját eredeti hivatása van.

Gyermekével Szűzanyánk, szent áldását adja ránk!

Családtréner évfolyamok

A 20 év alatt 2016-ig a CSAK 12. évfolyamát is beleszámítva 92 házaspár kapott diplomát. 2015-ben indult a CSAK 13 évfolyam 7 házaspárral. Ők jelenleg a retorikaképzésnél tartanak. A családtréner képzésre jelentkezhetnek nem schönstatti házaspárok is.

A résztvevők előadásait szív-témájukból állították össze.

Arról beszélnek, amit Schönstatt lelkiségéből a saját családjukban átéltek, megtapasztaltak.

Az előadások meghívhatók plébániákra, iskolákba, családközösségekbe, házaspároknak szervezett lelki napokra...

Az előadások listája folyamatosan bővül. Az előadások 2014. októberi listája itt található:

csaladok.schoenstatt.hu/A-Csaladakademia-eloadasai.htmlf

Kapcsolat és meghívás: info@csaladakademia.hu címen.

Családkadémia 0. évfolyam

Helyszín: Óbudavár

Szervező, lelki kíséző: Csermák Kálmán és Alice

Résztvevők:

- Gál László és Szilvia
- Jagicza Attila és Alíz
- Dr. Kondorosy Előd és Erika
- Kuslits Károly és Szönyeg Anna
- Mészáros Zoltán és Zsuzsanna
- Rajmon Viktor és Eszter

Meleg szívvel emlékezünk vissza az első Óbudaváron tartott retorikai képzésre, a szervező és résztvevő házaspárookra és Tilmann atyára. Ez az évfolyam egy évig dolgozott együtt. A retorikai elemek meghallgatása után öt perces előadásokkal készültünk, melyeket Tilmann atya őszinte, kemény, de humorral átszőtt kritikája tett feledhetetlen-

né. Szavaira, gesztusaira szívesen emlékezünk vissza. Szép, meghitt, néha váratlan fordulatokat vevő együttlétekre emlékezünk. Sokat tanultunk és hálásan köszönjük ezt a Csermák házaspárnak, Tilmann atyának és mindenekfelett Háromszor Csodálatos Anyánknak!

Helyszín: Bajót

Szervező, lelki kíséző: Varga Károly és Erika

Részvevők:

- Dr. Bagdy Gábor és Mátyus Mária
- Edöcsény Levente és Márta
- Fleischer Zoltán és Andrea
- Oláh István és Éva
- Dr. Sallai Tamás és Karikó Éva
- Dr. Tirczka Imre és Zsófia

Hogy nekünk mit jelentett a Családkadémia? Elég nehéz rájönni ilyen hosszú idő után, mert biztosan sok minden beépült az életünkbe észrevétlenül is.

Néhány emlék azért feljött. Előttünk van, ahogy Kálmán leült velünk beszélgetni Óbudaváron, és hívott meg minket a 0. évfolyamba, miután kiderült, hogy van egy szívügyünk, a természetes családtervezés. Jók voltak a kötetlen esti beszélgetések, meg az, ahogy drukkolunk egymásnak. Találtam jegyzeteket, előadásvázlatokat, kik, miről tartottak előadásokat, a kritikák, amiket egymásnak mondtunk egy-egy előadás után. Most elég érdekes beleolvasni, majd betehetjük a Családkadémia-múzeumba.

Az is bennem maradt, hogy a Gonosz hogyan gördítette az akadályokat, hogy ne tudjunk elmenni a hétvégékre. Az egyik – talán éppen a bajóti – hétvégén, az indulás előtt közvetlenül még a Heim Pál sebészetén gipszelték Sebi fiunk törött lábát.

Jelenlegi élethelyzetünk:

Imre azóta is a gödöllői, most már Szent István Egyetemen oktat biogazdálkodást és a tangazdaságot vezet. Nagyon sokat dolgozik, mint a legtöbb apa manapság. Én boldog, független egyéni vállalkozó vagyok, iskolavédőnként két napot dolgozom hetente a Patrona

Iskolában, a hét többi napján felvilágosítással (pl. Ciklus-show, Titkos Küldetés), családi életre neveléssel foglalkozom, és még mindig szívügyünk a termékenység-tudatos fogamzásszabályozás!



Húsz évvel ezelőtt született kisebbik lányunk Miskolcon, Klári (december 18.). Így az első alakuló közgyűlésen Levente vett részt. Elő-készületekkel és a 0. évfolyammal kapcsolatban nincs sok élményünk, de egy jelenet megmaradt bennünk. Veszprémben a Davidikumban volt az első 45 perces előadásunk. A hallgatóságot Dr. Endrédi István és Cili jelentette. Előadásunk témája a házasság szentségének megélése volt. Nagyobbik lányunk valahol a többiekkel játszott, a kisebbik velünk volt. Az előadás felénél tarthattunk, amikor nyilván valóvá vált, hogy lányunkat tisztába kell tenni. Így hát élőben demonstrálhattuk, hogy hogyan is éljük mi meg egységünket, s hogy egy asszony tényleg tud egyszerre több dologra is figyelni. Képzésen, ill. azóta már több előadóképzőn való okosodásunkat az alábbiak szerint hasznosítjuk. Előadóként megtartottunk néhány családnapot és jó néhány előadást meghívásra, többek között Budapesten, Sopronban, Pécsen, Miskol-

con stb. Amióta Miskolcon élünk, az utóbbi 8 évben két területen hasznosítottuk a családakadémiás tapasztalatainkat: Kétszer szerveztünk Családünnepet a miskolci családoknak, ill. folyamatosan részt veszünk Miskolc Mindszenti plébániájának jegyesoktatásában, plébániai családcsoportot vezetünk.

CSALÁDAKADÉMIA 1. ÉVFOLYAM

Helyszín: Bajót

Szervező: Varga Károly és Erika

Lelki kíséző: Csermák Kálmán és Alice

Retorika oktató: Varga Károly és Erika

Résztvevők:

- Bartos Gellért és Ágota
- Forintos Miklós és Kinga
- Gólya Zoltán és Otília
- Nyitrai Tamás és Katalin
- Perei Gábor és Nóra
- Dr. Török Péter és Orsolya

1999-2001 között vettünk részt a Családakadémia 1. évfolyamán. Visszatekintve sok új dolgot hallottunk, amit alkalmazva fejlődött, erősödött a házasságunk. A CSAK1 (pontosabban az egyik részt vevő család) által találtunk rá későbbi otthonunkra, és a vizsgaelőadásunk után született meg negyedik gyermekünk. Több helyen adtunk elő: családnapokon, Családakadémia keretein belül és egyéb plébániái szervezésben. A CSAK 5 házigazdája, a CSAK 10 lelki kísézői voltunk. Jelenleg az első erdélyi családakadémiás évfolyam lelki kísézői vagyunk. Helyi plébániánkon néhány éve mi készítjük fel a gyerekeket az elsőáldozásra. Saját családukban is felhasználtuk a tanultakat, pl.: kamasz gyermekeinkkel való végeláthatatlan beszélgetések közben.

Nagyon jó és meghatározó élmény volt a számunkra a Családakadémia. Az első év előadásai betekintést, ízelítőt adtak a schönstatti szemléletmódból, és arról kb. mi zajlik Óbudaváron. Jó alkalom volt



a házasságunkon, kapcsolatunkon csiszolni, mélyíteni. Mivel előtte regnumi közösségbe tartoztunk, az is vonzó és szép volt, ahogy a szervezők (Csermák és Varga házaspár) megkínáltak bennünket a schönstatti módszerrel, gondolatokkal anélkül, hogy további elköteleződést vártak volna. Azt mondták, ezeket próbálhatjuk a plébániánkon, más közösségünkben is alkalmazni. Ezek után, a CSAK elvégzését követően, csatlakoztunk egy schönstatti családcsoporthoz.

A második év, amikor a retorika tanulása és gyakorlása következett, újabb perspektívát adott nekünk. Hogyan tudjuk a megtapasztalásainkat, és a schönstatti vagy általában a keresztény életségünket továbbadni úgy, hogy az hiteles és vonzó, befogadható legyen? Egyben a felelősséget is felébresztette bennünk a környezetünkben élő házaspárok iránt. Nagyon sokat tanultunk a saját erőlködésünk, előadásaink összerakása közben magunkról is, és a feldolgozandó témákról is. Több téma ma is megmaradt 16 év távlatából. A vizsgaelőadásunk a Szűzanyával való kapcsolatról szólt, és pontosan július 2-án, Sárlos Boldogasszony ünnepén kellett előadnunk. Ez a kedvenc Mária-ünnepünk, és első gyermekünk születésnapja. A háziszentélyünk „búcsúja”. Fontos állomása volt ez a családunk életének. Nagyon jó volt Kálmánnal és Alice-zal rendszeresen találkozni, beszélgetni. Rengeteget tanultunk tőlük. Jó légkörben telt a két év, sokat neveltünk és növekedhettünk a többiekkel együtt. Hála a Varga házaspárnak, minden zökkenőmentes volt a két év gyakorlati részében is. Azóta sokszor, sokféle hallgatóságnak volt lehetőségünk előadni, és a CSAK-on megtanult, begyakorolt alapokra tudtunk építkezni. Nagyon fontos a hallgatósággal tartott eleven érzékeléskapcsolat. A hallgatóság élethelyzetéből, problémáiból kiindulni. Kitapogatni a bennük levő kérdéseket, és azokra válaszokat keresni. Ez volt számunkra talán a legfontosabb üzenete a CSAK képzésnek, amit azóta is igyekszünk szem előtt tartani.

CSALÁDAKADÉMIA 2. ÉVFOLYAM

Helyszín: Óbudavár

Szervező: Vérteszaljai János és Vali

Lelki kísérő: Csermák Kálmán és Alice

Retorika oktató: Varga Károly és Erika

Részteveők:

- Folly Pál és Éva
- Gyarmati László és Aranka
- Öhlmann Péter és Ágnes
- Palásthy Imre és Bea
- Papp Ármin és Gabriella
- Pfitzner Tibor és Ágota
- Sötét Béla és Csilla

Nyolc Óbudavár környékén élő házaspárral kezdtük el a munkát a Csermák házaspár lelki vezetésével.

Az ismerkedésnél kiderült, hogy mindannyian kicsit más indításból vállalkoztunk a nagy feladatra, de az közös vágyunk volt, hogy a házasságunkat, párkapcsolatunkat megújítsuk, megerősítsük. Mottóul használtuk az egyik házaspár által idézett József Attila verssort: „...engem vigyél fel a padlásra!...”

Külön értéke volt az évfolyamunknak, hogy volt három házaspár, akik már 20-25 éve házasságban éltek, míg a többiek átlaga 10 év körül volt. Érdekesen hatottunk egymásra: az idősebb házaspárok jó értelemben vett irigységgel nézték az egyház (és állam) által felkínált lehetőségekkel élni tudó fiatal házасokat. Elmondták, hogy a „rendszerváltozás” előtti időkben milyen nehéz volt a keresztény családeshményt megélni. Elhatározták, hogy a gyermekeiknek és a saját generációjuknak is igyekeznek átadni a keresztény házasság és család megélt és most már tudatosan megfogalmazott értékeit.

Az ifjabbak pedig rácsodálkoztak arra, hogy az érettebb házaspároknak már könnyebben megy a másik elfogadása, megértése az egy-máshoz való alkalmazkodás. A gyermekneveléssel kapcsolatos tapasztalataik is sokat segítettek.



Sok-sok örömet és nagy fájdalmakat éltünk át együtt és hordoztuk egymást és bár ritkán találkozunk, hordozzuk ma is. Életre szóló példa volt számunkra, amikor az egyik család újszülött kisbabája meghalt, és ők így beszéltek erről a nagy fájdalomukról: „Akkor voltunk legközelebb a Jóistenhez!”

Csudálatos két évet töltöttünk együtt! Bár volt, akinek nehezen indult: az első délutánon az előadás után „elküldtük” a házaspárokat, hogy beszélgessenek a hallottakról. Ettől úgy meglepődött az egyik házaspár, hogy rögtön megegyeztek: ők ide vissza nem jönnek, az biztos. Persze jöttek és az egyházközségükben azóta is dolgoznak, családcsoporthba járnak, az egyik Vándor Evangélium imacsoport felelősei és már három Szállást keres a Szent család imacsoport indulása és működése köszönhető nekik. Többen a Veszprémi Egyházmegye Családpasztorációs csapatában aktívak. Vannak, akik a Schönstatt-családjáért tesznek nagyon sokat. A mai napig a családokért dolgoznak az évfolyam házaspárjai.

A diplomaosztó ünnepünkön Veszprémben Bíró püspök atya arról beszélt, hogy a családokért végzett munkánknak nagy valószínűséggel nem lesznek látványos eredményei, túl sok visszajelzést sem fogunk kapni, de ha „csak egy újbegy leszünk, amin a halálos golyó gellert kap”, már megérte.

Ezzel arra utalt, hogy szent II. János Pál pápa elleni merényletkor a pápa bal kezének mutatóján kapott gellert a golyó.



CSALÁDAKADÉMIA 3. ÉVFOLYAM

Helyszín: Máriagyűd

Szervező: Abai Tibor és Zsuzsanna; Guld József és Mónika

Leleki kíséző: Csermák Kálmán és Alice

Retorika oktató: Varga Károly és Erika

Résztvevők:

- Abai Tibor és Zsuzsanna
- Guld József és Mónika
- Dr. Herbert Tamás és Andrea
- Dr. Kovács Tibor és Zsuzsanna
- Oszoli Dénes és Márta
- Dr. Várnagy Péter és Zita



Hosszú beszélgetések előzték meg az indulást, ill. a házaspárok toborzását is.

Csermák Kálmán és Alice nagy szeretettel és odafigyeléssel végiglátogatták a jelentkező családokat.

Mindenkivel elbeszélgetve megfogalmazták a CSAK üzenetét a családok felé.

Nyolc házaspárral el is indult az évfolyam.

2002. december 7-8-án Máriagyűdön, az éppen felújítás alatt álló zarándokházban kaptunk helyet Mayer Mihály pécsi megyéspüspöktől. Annyiban tudott támogatni bennünket, hogy féláron megkaptuk

a szállást a képzés 2 éve alatt. Egészen a miénk lett a helyszín, azóta is szívesen időzünk ott mindnyájan.

Abaiék és Guldék vállalták a szervező-házigazda szerepét.

Hőskort élünk. A gyűdi házban még nem voltak bútorok, csak az ebédlőben lehetett asztalok mellé ülni, itt-ott hiányzott még a vakolat is. A téli időszakban olyan hideg volt, hogy az ágynemű, a matracok mellé még hőszigetelőket is hoztunk a szobákba. Tányérokat, kancsókat, poharakat, mindent a családok hoztak magukkal. Finom házi sütik, kenyérrre kenhető kencék, saláták kerültek minden alkalommal az asztalra. Nem volt lehetetlen: biztosan ezt kérte tőlünk a Szűzanya: legyenek találékonyak!

Előadóink szemlátomást mindig jól érezték magukat, pedig sokszor bosszúsággal indult a hétvége: elakadt egy-egy autó, megbetegedett egy-egy gyerek, az utolsó pillanatban visszakozott egy-egy gyerekfoglalkoztató, otthon maradt az előadók jegyzete... Minden volt: jót neveltünk, és örültünk egymásnak és a feladatnak.

Előadóink voltak:

- Dr. Varga József és Kata Sopronból,
- Ther Tóni és Ági Hidegkútról,
- Varga Károly és Erika Budaörsről,
- Dr. Endrédy István és Cili Budapestről,
- Dr. Tirczka Imre és Zsófi Budapestről,
- Górány Róbert és Rita Óbudavárról,
- Kuslits Karcsi és Panka Sopronból.

A második év Varga Karcsi és Erika szárnyai alatt telt: a schönstatti retorika szabályait és gyakorlatát tanultuk meg. Írtunk ötperces előadást, nyári dolgozatot, szerveztünk házibeszélgetést, vizsgaelőadást, ahogy mindenki.

Sok-sok vidám esti kör, jó téma, izgalmas utóízlelés.

És mindenkinek megszületett a szívtémája, amit hosszasan fogalmazgatott, dédelgetett, javíttatott, átélt...

A CSAK 3 „termése” Tamás Csabáék Mátéja, Kovács Tibiék Klárikája és Abaiék Gréti je.

CSALÁDAKADÉMIA 4. ÉVFOLYAM

A Családakadémia 4. évfolyama elindult, de nem fejeződött be. Fájdalmas, de szükséges tapasztalatokkal szolgált, hogy minden évfolyamban schönstatti lelki vezetőre is szükség van.

CSALÁDAKADÉMIA 5. ÉVFOLYAM

Helyszín: Iszkaszentgyörgy

Szervező: Bartos Gellért és Ágota

Lelki kísérő: Csermák Kálmán és Alice

Retorika oktató: Varga Károly és Erika

Részvevők:

- Dr. Czigányik Zsolt és Anna
- Fehér Zoltán és Marika
- Kiss Árpád és Éva
- Kristek András és Anca
- Mosoni István és Kati
- Rakovszky István és Andrea
- Szalánczi Gábor és Mariann



Életünk egy különösen nehéz szakaszára esett a Családakadémia két éve, különleges gyümölcse pedig számunkra Lóránt funk, aki az első évben született. Sok tapasztalatot szereztünk saját magunkról és egymásról. Az előadásokról tanultak jól illeszkednek férjem egyetemi oktatói munkájához, hisz ott sok előadást kell tartania, és különösen életteli módon tud szólni a diákokhoz. Az elmúlt években számos előadást tartottunk közösen is schönstatti hallgatóság előtt, és most nyáron készülünk egy tudományos konferencián házaspárként megnyilatkozni. Reméljük, meg tudjuk ott is valósítani mindazt, amit retorikából tanultunk! Bízunk abban, hogy minden schönstatti előadónak lehetősége nyílik arra, hogy hasonló képzésben részesüljön az előadás formai és technikai vonatkozásaival kapcsolatban.



A CSAK 5. évfolyamát pontosan 10 éve, 2006-ban fejeztük be. Olyan társaságba kerültünk, ahol az emberek vállalták a hibáikat, tökéletlenségüket. Azt éltük meg, hogy a kereszténység nem egy máz, hanem munka és útkeresés. Mindehhez sok jó ötletet és szempontot kaptunk, amik beépültek a hétköznapijainkba és mind a mai napig működnek. Az akkori élethelyzetünkben nagyon sokat segített nekünk. Tudtunk töltekezni, erősödni, de adott esetben kicsit lazítani is. A képzés csapatépítés is volt, mert azóta is évente egyszer összegyűnünk, ahol beszámolunk egymásnak sikereinkről, kudarcainkról, életünk alakulásáról.

A Családakadémia 5. évfolyamának képzése az alábbi gyümölcsöket hozta életünkbe:

- megerősödött a házasságunk, jó volt látni, hogy más is küzd a hétköznapi életében;

- barátokra, csodálatos emberekkel való találkozásokra tettünk szert;

- lakóhelyünkön egy házaspáros közösség alakulásában kamatoztathattuk a tanultakat;

- egy-egy alkalommal előadtunk, és egy minden évben induló jegyesoktatási kurzus gyakori vendégei vagyunk, mint kiscsoportos beszélgetés vezetői.

Kerek 10 éve végeztünk Iszkaszentgyörgyön a családakadémiai képzés 5. évfolyamában. Jelenleg a CSAK 13 családjai élvezik itt a házasságépítést, és lelki kísérőik lehetünk. Négy gyermekünk közül a két fiatalabb volt velünk. Itt értek gyerekfoglalkoztatókká. Nagyon jó csapat volt együtt, 7 házaspár. Két családban akkor született kisbaba. Azóta is tartjuk a kapcsolatot, évente találkozunk. A képzés második évében a „türelem” lett a szívtémánk. Ez a téma mindenkit érint és általában hiánycikk. Vizsgaelőadásunkat Fehérek-nél tartottuk Győrben, ők pedig nálunk Székesfehérváron a Gondviselésről. Mély barátságot kötöttünk, imában hordozzuk egymást. A képzésen tanultakat azóta sokszor hasznosítottuk. Hívtak bennünket újabb CSAK képzésekre előadni. Családnapokra, plébániai csoportokhoz, jegyesoktatásokra, apostoli hetekre. A felkérésekre könnyű igent mondani, a felkészülés már nehezebb. A végén persze mindig kiderül, hogy mi kapjuk a legtöbbet. Épülünk, erősödünk házasságunkban, szeretetünkben.

A vágy, ami a Családakadémia felé sodort minket, bevallom, alapvetően az volt, hogy az a nagyon sok pozitív lelki élmény, amit Óbudaváron, a családnapokon kaptunk, része lehessen életünknek a nyári időszakon kívül is. Nem csalódtunk, mert minden hétvégét és találkozást nagyon vártunk, sokat kaptunk mi házaspárként és a gyerekeink is az évfolyam többi családjától, a jó hangulatú közösségtől és az előadóktól, képzőinktől is. Nagyon fontos közös élményünk lett, ahogyan a második évben nagyon-nagyon nehezen, de sikerült együtt össze-

hozni az előadásunkat. Mi is küzdöttünk, hogy ne maradjunk ki, és hálásak vagyunk a többiek türelméért, biztatásáért és a bizalomért.

Mind az előadások, mind pedig a többi jelenlévő házaspár megosztásai (szavakkal és jelenlétükkel) sokat erősítettek a mi házasságunkon is, és annak elfogadásában, megértésében, hogy mennyire fontos a házasságunkért tudatosan tenni, hogy az normális dolog, hogy ez bizony munka.

Nekem különösen sokat jelentett az az elfogadó, szabadságot adó, de mégis ösztönző, ösztökélő közeg, amit a családok kialakítottak körülöttünk, velünk. Korábban kifejezetten nehézséget okozott, hogy 3-4 fősnél nagyobb körben beszéljek, meg merjem osztani a véleményemet, az élményeimet, vagy akár kérdéseimet, kételyeimet is. Itt egyfelől nyilván nehéz lett volna minden alkalommal megkerülni a megosztást a körben, másfelől megtapasztaltam azt az érdeklődést és megerősítést, ami lehetővé tette, hogy alkalomról alkalomra egyre bátrabban és felszabadultabban várjam, hogy majd hozzám is elér a kör. A végzést követő években a többszöri meghívások kicsit rutinosabb előadóvá tettek engem is, és jó volt annak megtapasztalása is, hogy az általunk mondottakat hogyan tudja az Úr felhasználni arra, hogy megszólítson, vezessen másokat.

Előadói „rutinomat” később konferenciákon előadóként szerepelve is tudtam kamatoztatni. Jóval szabadabban és a félelem korábban látható tüneteit leküzdve sikerült abszolválnom ezeket a feladatokat.

Mi mindketten alapvetően nyugis és hát passzív emberek vagyunk. Ebből kifejezetten kivetkőzni, azt gondolom, nem sikerült, de azt hiszem, hogy a magunk mércéjével ebben is sokat fejlődtünk és haladunk tovább mind a mai napig.

Nagy élmény és gazdag tapasztalat volt a Családakadémián, hogy végig kellett gondolnunk a „szívtémáinkat”, döntenünk arról, hogy miről is adjunk elő, s hogy meg kellett birkóznunk az előadással kapcsolatos gátlásainkkal és a retorikai nehézségekkel. Sokat tanultunk és fejlődtünk ebben; nekem mégis a közösség volt a legnagyobb élményem, vagy még inkább: külön-külön megismerni a társainkat, házaspárokként és egyénileg. Arra rácsodálkozni, hogy milyen különfélék vagyunk, s hogy ez a sokféleség hogyan alkothat harmonikus egységet. Mert rendkívüli volt az a magától értetődő érzékenység és szeretet,

ahogyan mi, „akadémiások” együttműködtünk. Előadásokat tartani: ez nem öncélú tevékenység volt, nem retorikai gyakorlat, még csak nem is tapasztalatcsere – bár mindez is, természetesen –, hanem (biztos vagyok benne): kegyelmek és karizmák megosztása. Fontos volt, hogy hosszabb időn keresztül dolgoztunk együtt, így egymás ismerete is elmélyült, s társaink kapcsolatának fejlődése és életfordulataik is közös élménnyé válhattak. És persze az, hogy mi is kettesben, házastársakként léptünk ebbe az áramlásba, ami új elevenséget és nyitottságot hozott a kettőnk kapcsolatába is. Igen, ezáltal a gyakorlatban is felismerhettük és elfogadhattuk, hogy „a házasság: munka”, de ezen túl azt is, hogy nyitott a jövőre, hogy reménykedhetünk folytonos gazdagodásában. Azt, hogy a házasság: szentség...

Próbáltuk végiggondolni a következőket: Miért jelentkeztünk annak idején Családakadémiára?

1. Nyaranta már többször voltunk előadók Óbudaváron. Úgy gondoltuk, a családakadémiás képzés sokat segít majd nekünk abban, hogy jobb előadásokat tudjunk tartani.

2. Gyerekeink erősen benne voltak a kamaszkorban. Ez nem könnyű időszaka a házasságnak. Szerettük volna felfrissíteni kapcsolatunkat.

Mit jelentett a képzés?

1. Sok kedves, értékes családdal ismerkedhettünk meg. A családok különbözősége nekünk nagyon tetszett. Nagyon sokat tudtunk egymástól tanulni.

2. Az előadások színesek, hasznosak voltak. Talán még ennél is érdekesebb volt egymást hallgatni, amikor viszonylag kevés idő alatt minden házaspár összehozott egy-egy kiselőadást valamilyen témában.

3. A vizsgaelőadások kibontakozása is emlékezetes. Kinél-kinél, ahogy megszülettek az értékes gondolatok annyi stílusban, ahány házaspár részt vett.

Mit jelent most? Bennünket egyszer hívtak eddig előadni a füzet alapján Zirc mellé Olaszfaluba. Aztán Szombathelyen voltunk jegyesoktatás keretén belül. Most nyárra érkezett még felkérésünk, amikor Piliscsabára megyünk júliusban egy plébániai hittanközösség lelkigyakorlatára egy napra előadást tartani. Évek óta részt veszünk Győrben a

jegyesek felkészítésben. Itt is tudjuk kamatoztatni a Családakadémián tanultakat. Ha úgy összességében kell visszagondolni, akkor az összes résztvevő család (szervező, kísérő, szimplán résztvevő) sokszínűsége ugrik be. Valószínű ezért találkozunk évente...

A CSAK 5. évfolyamban töltött 2 évre visszagondolva mindenekelőtt az ott lévő házaspárok jutnak eszünkbe. Nagyon különböző házaspárokból áll az évfolyamunk, de az elfogadó, egymást segítő légkör, amely ott kialakult köztünk, nagyban elősegítette, hogy a képzés végére minden házaspárnak lett egy előadása. Ez a kölcsönös bizalom és szeretet azt eredményezte, hogy az évfolyamunk a képzés befejezése óta minden évben találkozót tart, mert nem szeretnénk, ha megszakadna a kapcsolatunk egymással.

A saját házasságunkban ez a két év egy szép időszak volt. Újból felfedeztük a másikat, és sok szép, mély és vidám házastársi beszélgetésre volt alkalmunk. Sokat nevtünk együtt... Itt tanultuk meg, hogy milyen fontos az egymással való gyakori beszélgetés.

A másik fontos dolog, amit megtapasztaltunk, az az volt, hogy tudjuk egymást hordozni az imáinkban. Azóta is az egyik házaspárral kölcsönösen imádkozunk egymásért, ha nehézségben vagyunk, vagy fontos feladatunk van (pl. előadni megyünk).

A gyerekeink is nagyon jól érezték magukat. Örültek, amikor kiderült, hogy még két évig járhatunk Családakadémiára, mint az egyik évfolyam szervező házaspárja.

A képzés óta eltelt 10 évben többször volt alkalmunk előadni. A képzés bátorított minket abban is, hogy Óbudaváron előadók lehessünk a családnapokon. A munkámban is sokat segít – mivel emberekkel foglalkozom – az a szemlélet, hogy jó megfigyelők legyünk és nem mindegy, hogy kinek hogyan akarunk valamit elmondani. Hálásak vagyunk a Szűzanyának a CSAK 5 évfolyamért.

CSALÁDAKADÉMIA 6. ÉVFOLYAM

Helyszín: Ménfőcsanak, Kismaros

Szervező: Gál László és Szilvia

Lelki kísérő: Gál László és Szilvia

Retorika oktató: Varga Károly és Erika

Résztvevők:

- Berszán Ferenc és Éva
- Gátas János és Erzsébet
- Horváth Attila és Teca
- Dr. Kalicz Péter és Borbála
- Kiss Gergely és Brigitta
- Kocsis Attila és Márta
- Oszvald Ferenc és Enikő
- Stagl László és Szilvia

A Családakadémia elvégzése után szinte azonnal jött a vágy, hogy fiatalokat, akik házasságkötésre készülődnek, segítsük hozzá ahhoz, hogy az ő házasságuk tartós és boldog lehessen. Jegyeskurzusokon talán tudunk is tenni ezért valamit. Szeretettel adjuk át tudásunkat, tapasztalatunkat, hogy szentségi házasságuk teljes legyen. Abban reménykedünk, hogy életpéldánk ehhez segíti őket.

Már azokban az években, amikor a Családakadémia 6. évfolyamával együtt jártunk más családokkal, nagyon sok szép élménnyel gazdagodtunk. A korábbi évekhez képest nagy változás volt, hogy hónapról hónapra találkozhattunk az évfolyammal, ahol az első évben sok előadást hallhattunk, ez által mélyült a schönstatti lelkeséghez a kapcsolatunk.

Sok útravalóval gazdagodva vágtunk neki a második évnek, ahol az előadáskészítés és -tartás rejtelmeivel ismerkedtünk meg. Későbbiekben ez nagy segítséget adott, amikor a saját kis házascsoportunkban mi készültünk esténként, vagy amikor – ritkán – egy-egy nagyobb lélegzetvételű előadásra kértek fel bennünket.

Akkor még csak két gyermekünk volt, a harmadik a második családakadémiai évünkben született. Szép volt több sokgyermekes csalá-



dot látni, az ő tapasztalataikat meghallgatni mind a gyermeknevelés, mind a házasságban felmerülő nehézségek leküzdésének lehetséges útjairól.

A gyermekeink is nagyon otthonosan érezték magukat.

Mivel sorra születtek a gyerekeink, ezért eleinte csak nagyon ritkán vállaltunk közös előadást nagyobb közönség előtt. Mégis egyik alkalommal, már sok éve a Családakadémia végzése után egy jegyecsoportnak tartottunk előadást a férfi-női különbözőségekből. Amikor erre az előadásra készültünk, rájöttünk, mekkora ajándék számunkra is ez a készülődés, sok olyan különbözőségekből fakadó nehézségünket ekkor ismertünk meg, amikről korábban már hallottunk, de még nem tudatosult bennünk, hogy egymás meg nem értettségének nálunk is ezek a forrásai.

Hálásak vagyunk, hogy akkor olyan intenzíven hallgathattunk előadásokat, lelkileg gazdagodhattunk, és a fenti kis példánkkal valljuk, hogy még biztosan lesznek olyan a mélyben szunnyadó magvai a Családakadémiának, amelyek csak később fognak szárba szökkenni.

Családakadémia 7. évfolyam

Helyszín: Péliföldszentkereszt, Mór

Szervező: Fehér Zoltán és Marika

Lelki kíséző: Csermák Kálmán és Alice

Retorika oktató: Varga Károly és Erika

Résztevők:

- Papp Zoltán és Csilla
- Nagy István és Gabriella
- Zoltán Győző és Erzsébet
- Endrédy István és Orsolya
- Mervay Kálmán és Erika
- Weeber Tibor és Sarolta
- Treer András és Mária

Amikor igent mondtunk a Családakadémiára való meghívásnak, nemigen tudtuk, hova is megyünk. A lelkület vonzott bennünket, no

meg persze a társaság. Gondoltuk, hogy szépet és jót fogunk majd hal-
lani, de hogy hasznosat is? Ezzel nem foglalkoztunk.

Beültünk a csónakba, tudtuk, hogy nemcsak az ár és a többi eve-
zős fog bennünket vinni, hanem picit nekünk is húzni kell majd, de hát
az ütemet diktálja valaki, így nem lesz túl nehéz. Vidám szívvél jártuk
végig a két évet, picit úgy, mint az „osztály bohóca” a suliban.

Azóta voltunk a mondókánkkal pár helyen (mi leginkább a mi
kis beteg – mi inkább „különlegesnek” szeretjük hívni – kislányunk-
kal, Klárikával való életünkről tudunk mesélni), ahol szintén szeretett
bennünket a hallgatóság. Nemrégiben pedig új fordulatot hozott élénk
a Teremtő; Budaörsön fiatalok Antiochia-csoportot alakítottak, ame-
lyet mi szülőpárként segítünk a háttérből. Így az évekkel ezelőtt fel-
csipegetett „tudást” most a fiatalokkal együtt, bizony sokszor belőlük
is merítve „hasznosítjuk”. Sose gondoltuk volna, hogy ilyen feladatot
kapunk, de nagyon élvezzük! Köszönjük a CSAK7 csoportnak, hogy
elviselte a szertelenségünket, azóta azért mi is szelídültünk.

Mi a saját családi életünkben is tudjuk hasznosítani a Családaka-
démia tanultakat. Elsősorban a gyermekek a családban téma foglal-
koztat bennünket. Hét saját gyermekünk mellett 2 Down-szindrómás
gyermeket (Máté és Evelin) is nevelünk. A CSAK7 alatt ment férjhez
a nagylányunk, Orsi, akinek azóta 3 csemetéje született. 3 évvel ezelőtt
Dorka lányunk és Zsombor fiunk is megházasodott. Dorkaéknak már
van egy kisfiuk. Ebben az évben április végén érkezett hozzánk egy
újabb pici lányka, Julcsi, aki szintén Down-szindrómás, és sajnos sú-
lyos szívbeteg. Előadást, ha jól emlékszünk, háromszor tartottunk, és
minden alkalommal sok szép élménnyel gazdagodtunk mások életé-
ből. A képeken Máté és Evelin.



CSALÁDAKADÉMIA 8. ÉVFOLYAM

Helyszín: Kismaros, Mór, Egyházaskozár

Szervező: Kiss Árpád és Éva

Lelki kísérő: Perei Gábor és Nóra

Retorika oktató: Varga Károly és Erika

Részvevők:

- Dr. Bodó Márton és Rita
- Pozsgai Attila és Renáta
- Vidra Zoltán és Rita
- Dr. Fogarasi András és Virág
- Joó Attila és Enikő
- Dr. Pap Csaba és Klári
- Rubovszky Gábor és Marcsi

Életünk egy nagyon nehéz szakaszában, kapcsolatunk válságában „véletlenek” során jutottunk el a Családakadémiára, melynek léggömbje, a sok közös feladat Isten felé fordított minket.

A CSAK8 elvégzése után néhány alkalommal lehetőségünk nyílt plébániai összejövetelek során vizsgálódásunk révén erről tanúságot tenni. Ez nagy segítség volt kapcsolatunk továbbépítéséhez és a folyamatos hálaadás gyakorlásához.

A családakadémiai képzés megmutatta nekünk, hogyan érdemes a mondanivalónkat mások számára érdekessé és tartalmassá tenni. Ezt a személetet felhasználva három egymás utáni évben éreztük úgy, hogy van miről és hogyan írunk az éves, családcsoporthoz szóló füzetbe. Mint ahogy eddigi közös életünk minden igazán fontos pillanata kapcsán, tavalyelőtt is úgy éreztük, Isten személyes tervével szólít meg minket, amikor meghívást kaptunk szövetségi csoportban való részvételre. Ezt elfogadtuk, jelenleg itt próbáljuk megtalálni házastársi eszményünket.

Már a képzés során abban gondolkodtunk, hogy a plébániánkon igény lenne családközösség kialakítására, melyet egy családakadémiai előadássorozat nagyon jól megalapozhatna. Ezért arra készültünk, hogy a képzést lezáró előadás-szervező vizsgafeladatunkat összevonjuk a plébániánkon indítandó családakadémiai előadássorozattal.

Csak8

A Családakadémia

8. évfolyama

2008-2010



**Himnarus — Ciszterci Nővérek
Boldogasszony Háza Monostor**
Egyetemi alkalom: 2008/2009.

Mór — Szolgálo Szentek Háza
Egyetemi hit - 2009 június 16 - augusztus 5.

**Himnarus — Ciszterci Nővérek
Boldogasszony Háza Monostor**
Egyetemi alkalom: 2009/2010.

Egyházasokozár — Szepi Njünagi szálló, Erdi iskola és Lovassudvar
Egyetemi hit - 2010. június 18 - 14.

Szemeretsepi Szent István Király Mibánintemplom
Eldobásnap - 2010. december 4.



Dr. János János és Csilla János • Dr. János János és János János • János János és János János
János János és János János • Dr. János János és János János
János János és János János • János János és János János

A 2010 szeptemberében lezajlott vizsgaalkalmat követően 2013 nyaráig, összesen 20 előadást tudtunk végigvezetni a plébánián. 2011 nyarán Budapestről vidékre költöttünk. Az új plébániaközösségbe igyekeztünk bekapcsolódni. Plébániánkon nincs családos közösség és egyelőre csak kevés olyan családot ismerünk, akinek erre igénye is lenne. Plébánosunk támogatná egy családos közösség kialakulását, de nem tartaná jónak, ha az egy adott lelkiségi mozgalom mellett való elköteleződést jelentene a családok számára. Mindezt szem előtt tartva továbbra is szükségét érezzük egy családos közösséghez tartozásnak, keressük ennek lehetőségét, hiszen a schönstatts lelkiiség megerősített abban, hogy családi életünk egységét megerősíti egy ilyen közösséghez tartozás. Keressük helyünket, feladatunkat.

A képzés két éve egy nagy ajándék volt a családunknak. Közös program a gyerekeinkkel, ill. nekünk két év tudatos házasságápolás, a „jóbarátokról” nem is beszélve. A szívtémánk (Jézusi szeretet a házasságban) a mai napig újra és újra segít megújulni. Minden előadásunk előtt felfrissíti, hogy a kapcsolatunkban mi is a lényeg. A tanult előadói módszereket egyre rutinosabban használjuk: a svédasztalt vagy az asztal négy lábát.

Köszönjük a lehetőséget!

A CSAK8 képzésnek köszönhetően elindítottuk a Szemeretelepi Szent István Király Plébánián a *Családfrissítő* című havi rendszerességű, házaspároknak szóló programsorozatot. Azóta is része a plébánia programjainak. Az Akadémia metodikája adott egy szemléletmódot nekünk, ami segíti a közös előadásaink felépítését. Nem felejtjük el, hogy milyen nehéz, de közönségbarát ötperces előadást tartani.



A CSAK 8 két szép éve sokat adott nekünk, ötleteket hozott, lehetőségeket tárt elénk. A vizsgaelőadás és szervezés után még néhány hasonló eseményben volt részünk, de azután inkább más feladatok találtak meg minket.

Egy ideig a helyi jegyesoktatást segítettük, majd más kisebb-nagyobb feladatokban is részt vállaltunk. Rendszeresen készítünk írásokat az Oázis újság számára és az idei évben „kávéházat” is üzemeltetünk a plébániai közösség számára, teret adva ezzel a vasárnapi mise utáni beszélgetéseknek, közösség erősödésnek. Igyekszünk fenntartani és mélyíteni a házassági és családi egységet, remélve, hogy ezzel jó példát adunk a lassan felnövekvő és saját életet kezdő fiataljainknak.



CSALÁDAKADÉMIA 9. ÉVFOLYAM

Helyszín: Ménfőcsanak, Kismaros

Szervező: Oszvald Ferenc és Enikő

Lelki kísérő: Dr. Gál László és Szilvia

Retorika oktató: Varga Károly és Erika

Résztvevők:

- Busa Csaba és Katalin
- Gönczöl Etele és Veronika
- Horváth Csaba és Gréta
- Maros Ervin és Ágnes
- Nádudvari András és Rita
- Németh Zoltán és Nóra
- Papp Géza és Timi

Nagyon sok minden történt velünk a CSAK 9. befejezése óta. Megszületett Fülöp. Kata, aki akkor néhány hónapos volt, második osztályba megy. A Családakadémiát követő egy évben aktívan szerveztünk előadásokat a környékbeli házaspároknak. Nagyon jó kis beszélgetések követték az előadásokat. Épültek az emberi kapcsolatok. Sajnos azóta ilyen téren nem tudtunk bizonyítani. A háziorvosi praxis mellett egy újfajta élethelyzetünk van. Ervin volt itthon gyeden, majd gyesen legkisebb gyermekünkkel. Miután elment oviba kisfiunk, úgy alakult, nem tudott visszamenni eredeti helyére dolgozni. Így beteg kisfiunkkal, Palival maradt itthon, és mellette egy olyan üzleti vállalkozást alakítottunk ki, ahol nagyon sok embernek tudunk segíteni. Több minőségi időt tudunk együtt tölteni azóta. A nyári időszak is sokkal könnyebb az öt gyerekkel. Ebben az új helyzetben többet tudunk adni a családuknak és magunkból a környezetünknek.

A CSAK-on tanultakat több helyen is kamatoztatni tudjuk az életünkben: minden második évben előadóként Óbudaváron, valamint a Talpaló vezetőképző (Regnum Marianum soproni vezetőképző) előadóiként. Mindig megtapasztaljuk, hogy ketten többen vagyunk, mint kétszer egy, illetve szép közös tapasztalatokat szerzünk a közös előadások során.



Véletlenek márpedig nincsenek! Vagy mégis? A mi történetünket a „véletlen” írta. Házasságunk bukfence után szaltót ugrottunk, vagyis boldog és kiegyensúlyozott pár lett belőlünk. Sokat dolgoztunk azon, hogy a házastársi beszélgetésekben megoldást keressünk életünk kérdéseire. Nagynak kezdtük látni egymást, és személyes időt töltöttünk együtt esti beszélgetésekben, hétvégi kiruccanásokban, ritkábban néhány napos kikapcsolódásban. Ösztönösen tettük, pedig még nem is ismertük Schönstattot!

A körülöttünk élő fiatalok csodálkozva kérdezték, mi történt velünk? Mi a titkunk? Hamar rájöttünk, hogy nincs elég tudásunk ahhoz, hogy komoly segítséget nyújthassunk a gondokkal küzdő pároknak. Hát elkezdtünk keresgélni, hol tanulhatnánk erről. A neten akadtunk rá a Családakadémiára és a jelmondatra, ami ma is bennem cseng: „Erős családok, erős gyermekek.”

Ez az! Felvettük a kapcsolatot, és némi ismerkedés után már el is kezdtük a kétéves kurzust. Az első év olyan volt, mint egy párkapcsolati tréning. Sokat tanultunk önmagunkról, a társunkról és a férfi-nő olykor kibékíthetetlennek tűnő kapcsolatáról. Mindezt egy nagyszerű stáb vezetése alatt, akik maguk is gyakorolták a házasság szentségét. A második év már több próbatétel elé állított minket. Az ötpercesek izgalma, a páros felkészülés buktatói, a szívtéma keresgélése nem volt egyszerű! Végül megtaláltuk, ami bennünket mozgatott: Tisztán, szegényen, engedelmesen a házasság szentségében. Nagy titok ez, nagy falat, amelyre nap mint nap próbálunk választ adni életünk küzdelmeivel. Köszönet mindenkinek, aki meglátta bennünk a keresőt, a szentségi élet után vágyakozó embert!

Ma egy kis faluban élünk, ahová hiszem, hogy a Szűzanya vezetett minket. Őt gyermekünkkel részt veszünk az egyházközség életében, gyermekfoglalkoztatásban, falunapi rendezvényszervezésben. A nyugdíjas klubban előadásokat tartunk az egyházi ünnepekről, és segítünk azok lebonyolításában (passióéneklés, énekarvezetés, karácsonyi betlehemezés, rózsafüzér, szentségimádás stb.). Vállalkozásba kezdtünk, hogy több időnk legyen egymásra és a gyerekekre. Biztonságos hajlék, Családi fészek, Názáreti ház, ez lebeg a szemünk előtt...

Bízunk benne, hogy Háromszor csodálatos anyánk és királynónk útmutatásával, Schönstatt kifelé forduló arca lehetünk a körülöttünk élő emberek számára!

CSALÁDAKADÉMIA 10. ÉVFOLYAM

Helyszín: Mór, Győrújbarát, Óbudavár

Szervező: Nyitrai Tamás és Katalin; Bartos Gellért és Ágota

Leleki kísérő: Bartos Gellért és Ágota

Retorika oktató: Dr. Gál László és Szilvia

Részvevők:

- Andai Zsolt és Anikó
- Ágoston Kolos és Andrea
- Bogdányi Gábor és Marcsi
- Dancsok Tamás és Edina
- Farkas Sándor és Gyöngyvér
- Dr. Soós Viktor és Zsuzsanna
- Tempfli László és Erzsébet

Mondhatni számunkra új időszámítás kezdődött a Családakadémiával. Rengeteg szép és pozitív élményünk maradt a CSAK10-ben eltöltött két évről, a társaságról, az ott tanultakról, a beszélgetésekről, programokról, szentmisékről stb. Külön hálásak vagyunk az itt kötött barátságokért! Mindig emlékezetes marad, hogy mennyit izgultunk egy-egy eleinte ötperces, majd egyre hosszabb „előadás-kezdemény” előtt (és akkor még nem említettük a vizsgaelőadást). Sokat fejlődtünk a közös előadások írásával ketten, mint házaspár, sok új dolgot is megtudtunk egymásról. Megerősödtünk abban, hogy egy házasság megnyit javítható egy-egy ilyen előadás meghallgatásával. Ebből kiindulva már a diplománk évében házas hittant szerveztünk a plébániánkon, ami azóta is működik. Ezek legnagyobb gyümölcse talán az, hogy a résztvevő házaspárok foglalkoznak egymással, a kapcsolatukkal, amit ezek nélkül az alkalmak nélkül nem mindenki tenne meg.

Családakadémia, köszönjük!





Nagyon szép két évet töltöttünk együtt a CSAK10 családjaival a családtrenerképzés keretében. A küldetésünnepen azonban még nem tudtuk, merre vezet az utunk: nem voltak különösebb ambícióink családnapokon előadóként való részvételre, ehhez még túlságosan rövidnek éreztük schönstatti múltunkat. Mégis a következő nyáron felkértek minket a nyár végi legutolsó augusztusi hétre. Nagy izgalommal, de közösen mondtunk igent a megtisztelő felkérésre. Azóta kétszer voltunk előadók Óbudaváron és rengeteget kaptunk ezektől a hetektől, illetve a felkészülés idején végzett közös munkától, beszélgetéstől.

A következő évben szerettünk volna családnapokra menni résztvevőként, de nem akartuk elvenni másoktól a helyet, ezért jelentkeztünk a soproni családnapokra. Meg is talált bennünket a feladat: mi lehettünk az első Óbudaváron kívüli családnapos hét házigazdái Sopronban. Az új környezet sok szervezési feladattal és örömmel járt: idén másodszorra is vállaltuk a házigazdaságot. Részt veszünk a Soós házaspár által elindított év végi Hálanapok szervezésében: már harmadik alkalommal került sor erre a különleges szilveszteri-újévi néhány napra a téli Óbudaváron. Nagyon felemelő és megerősítő úgy zárni és kezdeni a polgári évet, hogy eközben a Jóisten és a Szűzanya közvetlen közelében tudhatjuk magunkat. Győri családcsoportunk szervezésében is próbálunk segíteni új ötletekkel, programok szervezésével (pl. adventi közös győri csoporttalálkozók, az amerikai Fenelon házaspár előadása).

2016-ban részt vettünk a schönstatti webes adatbázis kialakításában: a programozás sok munkát adott és nagy élmény volt a közös gondolkodás, tervezés Csermák Tamással. Reméljük, hogy még sok feladatot, áldást kapunk a Jóistentől a schönstatti családon belül.

Miért jelentkeztünk? El akartunk mélyedni Schönstatt lelkiségében. Igen, ez fontos volt. Éltek bennünk egy akkor még homályos küldetésstudat is, amire válaszként úgy éreztük, ez jó lesz... Talán nyit egy ajtót, amit nekünk szán a Jóisten. Aztán belecsöppentünk egy rendkívüli közösségbe. Hamar elfogadottnak éreztük magunkat és barátokra találtunk. Forrássá váltunk egymás számára. Miközben egyre többet kaptunk Schönstatt lelkiségéből, megerősödött a házasságunk, kialakult a házastársi beszélgetések gyakorlata bennünk. De ami ennél is

fontosabb, körvonalazódott a hivatásunk is. Az a hivatás, ami közös, a kettőnké, sőt, az egész családnak van szerepe benne. Ebből fogant szívtemánk, a Családapostolság is. Majd meghívtuk a Szűzanyát otthonunkba, aki azóta mindenben, amivel Hozzá fordulunk, segítségünkre van. Még nem teljesedett ki ez a kapcsolat, de elindultunk egy úton, ami szép és reményteli. A Jóisten használ minket. A családban előforduló nehézségekben, a jegyesek oktatása, az óbudavári családnapokon vagy a CSAK további évfolyamainak tartott előadások alkalmával jelenléte nyomait hagyja hol itt, hol ott, mindannyiunk hitét és elkötelezettségét erősítve.

Hálásak vagyunk a meghívásért, a társakért, a segítőkért és a vezetőkéért, hogy részesei lehettünk a CSAK10-nek és reméljük, hogy a kapott talentumokat jól forgatjuk – szándékunk szerint egyre jobban szeretnénk – Szűzanyánk örömeire és Isten nagyobb dicsőségére.

A családakadémiai képzés során mi elsősorban az állandó közösség élményét éltük meg. Nagyon jó közösség alakult ki az együtt töltött két év során. Valódi lelki társakra, mély barátságokra leltünk.

A másik ajándék, amit a képzés alatt kaptunk, az a Szűzanyával való szorosabb kapcsolatunk kialakulása volt. Minden nap igyekszünk bizonyítani, hogy szeretjük őt és igyekszünk eszközök lenni az ő kezében.

Amit a CSAK-on tanultunk, azt szinte minden nap hasznosítani tudjuk. A saját életünk nehézségeit megoldani, a gyermekeinket segíteni, a házasságunk szépségeit tudatosan megélni, a nehéz helyzetekben a Szűzanya segítségével állni a sarat. A képzés után úgy éreztük, olyan sok kincset kaptunk a CSAK-tól, hogy nagyon szeretnénk ebből valamit visszaadni. Ezenkívül az évfolyamunkra nagy hatással volt a házigazdaként mellettünk álló Nyitrai Tamás, és a nekünk előadást, és igeliturgiát is tartó Vértesaljai János halála. Ez a két dolog motivált bennünket abban, hogy vállalkozzunk a CSAK12 évfolyam képzésének szervezésére. A munka során nagyon sokszor gondolunk arra, hogy az előttünk járók vajon mit tennének, hogyan oldanának meg egy-egy helyzetet. Ebből szintén sokat tanulunk.

Szervező házaspárként nagyon nagy öröm látni, hogy hogyan csiszolódnak össze a házaspárok évfolyammá, hogyan mozgósítják a kre-

ativitásukat az ötperces előadások megírása során, hogy hogyan talál-
nak rá a „szívtémájukra”.

A CSAK10 képzése alatt született meg harmadik gyermekünk, aki szintén nagy ajándék a családuknak. Mindkét évfolyamunk képzése során nagyon sok ajándékot kaptunk, amit köszönünk a társainknak, az előadóknak, a vezető házaspárnak, és elsősorban égi Édesanyánknak!



A CSAK 10 számunkra nagyon sok ajándékot tartogatott. Hálásak vagyunk, hogy erősödhetett házastársi kapcsolatunk, nagy élményként éltük meg az első évet, amikor kettőnkre, kapcsolatunk elmélyítésére figyelhettünk.

A Családakadémia nagyon vonzott minket, nemcsak mint előadóképző, hanem mint közösség, amire nagyon vágytunk. Nagyon jó évfolyamunk volt, a kétéves képzés végére nagyon erős lett a csapat. Hiszünk abban, hogy ez nagymértékben Nyitrai Tamás közbenjárásának köszönhető. Tamás és Kati volt ennek az évfolyamnak a házigazdája, de Tamást a jó Isten 2012 nyarán magához szólította. Tamás elvesz-

tését az évfolyam közös fájdalomként élte meg, ugyanakkor megtapasztaltuk azt is, hogy személyében kaptunk egy égi pártfogót, aki már nem földi, hanem mennyei házigazdaként intézi az évfolyam ügyeit.

A küldetésünnepen fogalmztuk meg, hogy „Hálanapokat” szervezünk közösen Óbudaváron. Évfolyamunk együtt hordozza ezt a pár év végi „Hálanapot”, amivel célunk, hogy megálljunk, végigtekintsük, hogy mit kaptunk abban az évben, amiért hálásak lehetünk.

A két év alatt szép volt látni, hogy mély barátságok, emberi kapcsolatok alakultak ki, amelyek azóta is élnek és összekötnek minket. A gyerekek számára is nagy élmény volt, sok jó barátot szereztek, de különösen egy „örökös” gyerekfoglalkoztatót Orsi személyében, aki már-már családtag nálunk.

Az Oázisban láttuk meg a felhívást. Pár napon belül jelentkezünk. S aztán vártunk. Abban az évben nem indult, mert nem voltunk elegenden. De 2011-ben összeállt egy nagyszerű csapat. Ugyan a képzés elején voltak kételyeink, mert sok-sok évvel fiatalabbak voltak a csoporttársaink, de jobban megismerve egymást, az évek száma már nem jelentett akadályt. Az első év a megkövesedett házasságunkról is szólt. Gondolat- és beszédindító, egymás felé megnyitó előadásokat hallgathattunk. A második év előadásai inspirálóak voltak, s különösen az volt számunkra nagyon új, hogy ebben a helyzetben először csak kicsiben, aztán nagyban is meg kellett tapasztalnunk, hogy milyen embert próbáló feladat szellemi munkában együtt dolgozni. A 26 év alatt ilyen jellegű tapasztalatunk nem adódott. Mégis, ennek a tapasztalatnak a birtokában tudtunk igent mondani arra a felkérésre, melyben egy jegyesoktatáson kellett a házasságunkról, s annak hétköznapijairól beszélnünk, előadnunk. A legszebb, s ugyanakkor legfájdalmasabb emlékünkhöz a kettőnk számára kiosztott diploma volt, mert a két névre szóló, de mégis csak egy diploma az egységünket, az összetartozásunkat erősítette, a bánat pedig a mi képzésünk megszűnése miatt költözött a szívünkbe.

Nekünk a CSAK örömteli, szép emlék, s hálát adunk, hogy annak idején volt bátorságunk és elszánásunk belevágni ebbe a képzésbe. Köszönjük minden résztvevőnek, megálmodónak, létrehozónak, fenntartónak, hogy gazdagodhattunk, hogy épülhettünk ezen oktatás során!

CSALÁDAKADÉMIA 11. ÉVFOLYAM

Helyszín: Kaposszentbenedek (Bárdudvarnok)

Szervező: Radnai István és Márta

Lelki kísérelő: Radnai István és Márta, Csermák Kálmán és Alice

Retorika oktató: Varga Károly és Erika

Résztvevők:

- Balázs László és Beáta
- Eszik Nándi és Eszik Kata
- Ház Gergely és Tóth Lujzi
- Horváth Tamás és Tűzkő Klári
- Mester Balázs és Judit
- Paulik Balázs és Mazsi
- Radnai István és Márta
- Szeifert Máté és Szeifertné Györfy Zsófia
- Udvardy Márton és Udvardyné Tóth Lilla

Hogyan kezdődött? Hogy kerültünk ide?

A kaposvári CSAK rendhagyó volt abból a szempontból, hogy a képzést megkezdő tíz házaspárból akkor még csak két család tartozott a schönstatti családmozgalomhoz, a többiek kívülállóként cseppentek bele a képzésbe. A Radnai házaspár kereste fel a párokat, és egy két-éves képzésről beszéltek, ami amúgy jót tesz a házasságuknak is. Mi inkább egy lelki gyakorlat-szerűre gondoltunk, nem annyira egy olyan képzésre, aminek a végén előadásokat is kell tartani. Abból baj nem lehet, ha kicsit többet foglalkozunk egymással és a házasságunkkal, tehát belevágtunk a nagy kalandba, bár akkor még nem igazán tudtuk, hogy mire mondtunk igent.

Mi tényleg elég ramaty állapotban voltunk, amikor megérkeztünk az első bárdudvarnoki hétvégére. Néhány héttel azelőtt veszítettük el 16 hetes magzatunkat. Nekem, azt hiszem, semmi kedvem nem volt az egészhez, utólag nem is tudom, miért mondtam akkor mégis igent...

Kaposvár



Radnai Eszter és Márta



Balázs Laci és Bea



Ház Gergő és Lajos



Mester Balázs és Jolán



Székely Máté és Zsófi



Horváth Tomi és Klára



Horváth Tomi és Klára

CSAK II

2012-14



Utványi Marci és Lilla



Paulik Balázs és Mircsi



Eszék Nándi és Kata

CSAK II alatt született gyerekek

2013.02.17.



Esőz Minály Ákos



2013.07.10.



Szűcs Róza

2014.07.26.



Ház Johanna Lenke



2014.07.23.



Szűcs János

2014.05.24.



Ulvardy Mirtó Béruz



CSAK II alatt
született gyerekek

2016



2014.05.24.



Uherdy Mirt Bence



2014.07.23.



Sziferri Jakab



2013.07.10.



Sziferri Réka



2013.02.17.



Ecsit Wally Ákos



2014.07.26.



Hác Johanna Lente

Nekünk a legfontosabb a Családakadémia kapcsán, hogy a Gondviselés rávezetett bennünket, hogy részt vegyünk benne. Sok visszahúzó gondolat, fenntartás tört ezzel szét bennünk, s nagyon hálásak vagyunk ezért a többi családnak is.

Mit tanultunk ott? Mi változott meg bennünk? Mit látunk másképp?

Különösen érdekes volt látnom, hogy milyen sokat változtak a családok az együtt eltöltött idő alatt, a sok közös és páros munka során. Nagyon emlékszem az első alkalomra, amikor elmeséltük, ki, milyen élethelyzetből érkezett. A családok nagyon zaklatottak voltak. Mindenkinek volt valami káosz az életében. Nem nagy dolgokra gondoltok, volt, akit a szennyeskupac borított el, volt, akinek a gyerekei szívták a véré, volt, akit a háztartás gyúrt maga alá, szóval nyugtalanság volt a legtöbbszörben. Ahogy teltek az alkalmak, ezek a dolgok szépen kisimultak. Valahogy a helyére került minden, leginkább a fontossági sorrend. Megtaláltuk a hangsúlyokat az életünkben, mi az, ami igazán fontos, és mi a mellékes. Bár sokszor nehéz szívvel szántuk oda a hétvégénket, nagyon jó volt ebben a közösségben lenni, épülni. Nagy öröm számunkra, hogy több család lett a képzés által schönstatti család. Segített abban is ez az időszak, hogy könnyebben beszélünk emberek előtt.

Rengeteget kaptunk a képzés alatt, rendkívül termékeny 2 év volt számunkra gyakorlati (két gyermekünk született közben) és lelki értelemben is. Most is abból táplálkozunk, amit ott tanultunk. A közös munka a házasságunkért, családunkért, a gyereknevelésben való fejlődés, Isten és a kettőnk kapcsolatának ápolására való törekvés, és hogy jobb, boldogabb az életünk, mind a trénerképzés hozadéka.

Nagyon sokat segített nekünk ez a két év az ismeretlenek elfogadásában, olyan, először távolinak érzett párokkal alakult ki párbeszéd és bensőséges, őszinte kapcsolat, amit korábban talán elképzelni sem tudtunk volna. Amiben fejlődtünk, a bennünk lévő érzések szavakba öntésének képessége, erre való törekvés.

Nagy hálával és köszönettel gondolunk mindazokra, akik sok-sok energiájukat, idejüket, imájukat, szívüket-lelküket ránk pazarolták, hogy bennünket növecssenek, építsenek. Különösen Vargáék, Csermákék, Radnaiék áldozatos munkáját köszönjük.

Házasságunkra megerősítő, építő (egységet növelő) jelleggel hatott a képzés. Mindkettőnkre jó hatással volt, hogy előadásokra kellett készülni, mivel egyébként nem vagyunk annyira közösségi, beszédes emberkéek.

Sok-sok értékes gondolatot és gyakorlati tanácsot kaptunk a képzés során, melyből igyekszünk minél többet a mindennapokban is kamatoztatni. Több olyan, a kettőnk kapcsolatát érintő döntés született a képzés házaspáros beszélgetései során, melyet azóta meg is valósítottunk, ezzel pozitív irányba mozdítva előre a házasságunkat. Olyan ötleteket, példákat is hallottunk, melyeket beépítettünk a jegyesfelkészítésen tartandó előadásunkba is. Marcit a képzés ideje alatt szentelték állandó diakónussá, így ő azóta még több szolgálatot vállal (pl. igeliturgiák, temetések, szervezett evangelizáció). A sok szolgálat mellett igyekszünk a házasságunkon is tudatosan „dolgozni”, ahogy azt többször hallottuk a képzés során is. Mi is kiemelnénk, hogy a kétéves képzés alatt közösséggé alakult a csapat, és – ha ritkán is találkozunk – sok értékes személyes és családi kapcsolat, barátság alakult ki, melynek nagyon örülünk. Végül azt szeretnénk megemlíteni, hogy nagyon megerősítő és bátorító volt látni hasonló élethelyzetű nagycsaládosokat, akik sok mindenben példát, erőt és jó ötleteket adtak számunkra.

A kétéves képzést tulajdonképpen egy hosszú lelkigyakorlatnak éljük meg. Már régóta kerestük az utunkat a saját házasságunkban, azokat a kapaszkodókat, melyek megtartanak minket. (Vö.: Családakadémiai Hírlevél 64. szám. Kapaszkodónk a házasságban: <http://csaladok.schoenstatt.hu/olvass/csakhirlevel/csakhirlevel64.pdf>) A közös munka, a házaspáros beszélgetések, és azok megosztása mellett, vagy éppen annak révén egy igazi közösséget is kaptunk a CSAK 11 évfolyamában, ahol megtapasztalhattuk, hogy nem vagyunk egyedül, hanem

az egyházhoz tartozunk. Rengeteget kaptunk és kapunk azóta is a házaspároktól, családoktól. És remélem, valamicskét mi is tudtunk adni. Számunkra talán az volt a legmeghatározóbb élmény, hogy ebben a társaságban valóban elfogadtuk egymást Krisztusban. A keresztyén lét, a közösség őszinte élményét kaptuk. Ez maga a Remény. Házasságunk legvalóságosabb élményei, egy mélyebb egymásra csodálkozás, növekvő, erősödő szeretet, amit kaptunk.

Mély tapasztalat volt számunkra, és talán házasságunkban is forradalmi, felszabadító változást hozott, hogy felfedeztük: nem a tökéletesre kell törekednünk, a hibátlanra, hanem a teljesre, elfogadva korlátainkat, tehetetlenségünket, rábízva azokat a Jóistenre. Egy kicsit „szárnyas rókává” (ezt csak a CSAK 11 résztvevői értik) váltunk, ráébredtünk, hogy számtalan tökéletlenségünkön nem kell görcsölnünk. Persze ezt még tanuljuk ma is. Gyermekeink pedig, bár sokszor nyugtatásnak, nyugnek érezték ezeket a hétvégéket, úgy tűnik, mégis ebben az időszakban köteleződtek el a keresztyénység mellett, és lettek elsőáldozók.

Mit teszünk most?

A Varga házaspár is valami hasonló kérdést tett fel a képzés során a csoportnak. Akkor a házaspárok válasza az volt, hogy tulajdonképpen nem sokat. Igyekszünk jelen lenni plébániánk, helyi házaspáros barátaink életében, szerveztünk néhány összejövetelet helyi házaspároknak, ahol CSAK-os házaspárok adtak elő, és nem utolsó sorban jelen vagyunk egy előadással az egyházmegye központi jegyesoktatásán. És próbáljuk élni saját életünkben azt, amit a CSAK 11-en megtapasztaltunk. Csak a Jóisten tudja, hogy ez látszik-e rajtunk.

A két év letelte után tartottunk néhány előadást, vittünk ezekből a CSAK-on kapott „kincsekből” más közösségekbe (pl. házasközi). De igazából leginkább úgy tudjuk kamatoztatni, amit tanultunk, hogy életünk részévé vált és az oly gyakran megnyitott otthonunkban találkoznak vele a barátok, ismerősök, rokonok. Próbáljuk ÉLNI mindazt, amivel ez a képzés megajándékozott minket.

A CSAK 11-nek a képzés lezárása óta három nagy közös projektje volt:

1. Jegyestanfolyam 2015-ben
2. Házasság hete rendezvénysorozat 2016-ban Kaposváron
3. Jegyestanfolyam 2016-ban

A csapattal együtt dolgozva a jegyesoktatáson és más programokon, jó volt megélni azt, hogy mindenki egészen odateszi magát, amit valaki megígér, azt noszogató nélkül meg is csinálja. Ma már ez ritka dolog. Nagyon-nagyon megszerettük ezeket az embereket, családokat, pedig nagyon különbözőek vagyunk mindannyian.

A három nagy projektet azért kísérte néhány kisebb: egyházmegyei családi napok szervezése, a donneri ifjúsági csoportban egy párkapcsolati modul, valamint a régióban néhány előadás.

De a lényeg szerintünk nem is annyira az előadásokban van, hanem abban a lelkeségben, amit a képzés két éve alatt kaptunk. Először annak felismerésében, hogy „egy cipőben járunk”, hasonló élethelyzetekből, hasonló problémákkal érkezünk. Aztán a témák, amelyeket „szívtémának” választottunk: egyik kiegészítette a másikat, a következő folytatása volt előzőnek.

A legfontosabb azonban mégis az az erő volt, amit a családok kaptak a Családakadémiától. Mert lehet, hogy az előadásunk nem felelt meg minden kritériumnak, amelynek retorikai szempontból meg kellett volna felelnie, de időközben a 9 család megerősödött hitben és a családi egységben. A feleségek nem mellékesen szerető(bb) férjeket, a férjek szerető(bb) feleségeket kaptak. Gyermekük számára is az adja a legnagyobb biztonságot, ha szerető légkörben nevelkedhetnek.

Hálás szívvel gondolunk Radnai Istvánra és Mártira, akik a szervezés minden gondját-baját magukra vették és megoldották, amellet, hogy ők is a képzés résztvevői voltak.

Valamint hálás szívvel gondolunk Varga Karcsira és Erikára, akik a második évünket végigkísérték és tanítottak bennünket ez előadások készítésének apró fogásaira.

CSALÁDAKADÉMIA 12. ÉVFOLYAM

Helyszín: Óbudavár, Kaposszentbenedek

Szervező: Farkas Sándor Gyöngyvér

Lelki kísérő: Dr. Soós Viktor és Zsuzsanna

Retorika oktató: Dr. Gál László és Szilvia

Részvevők:

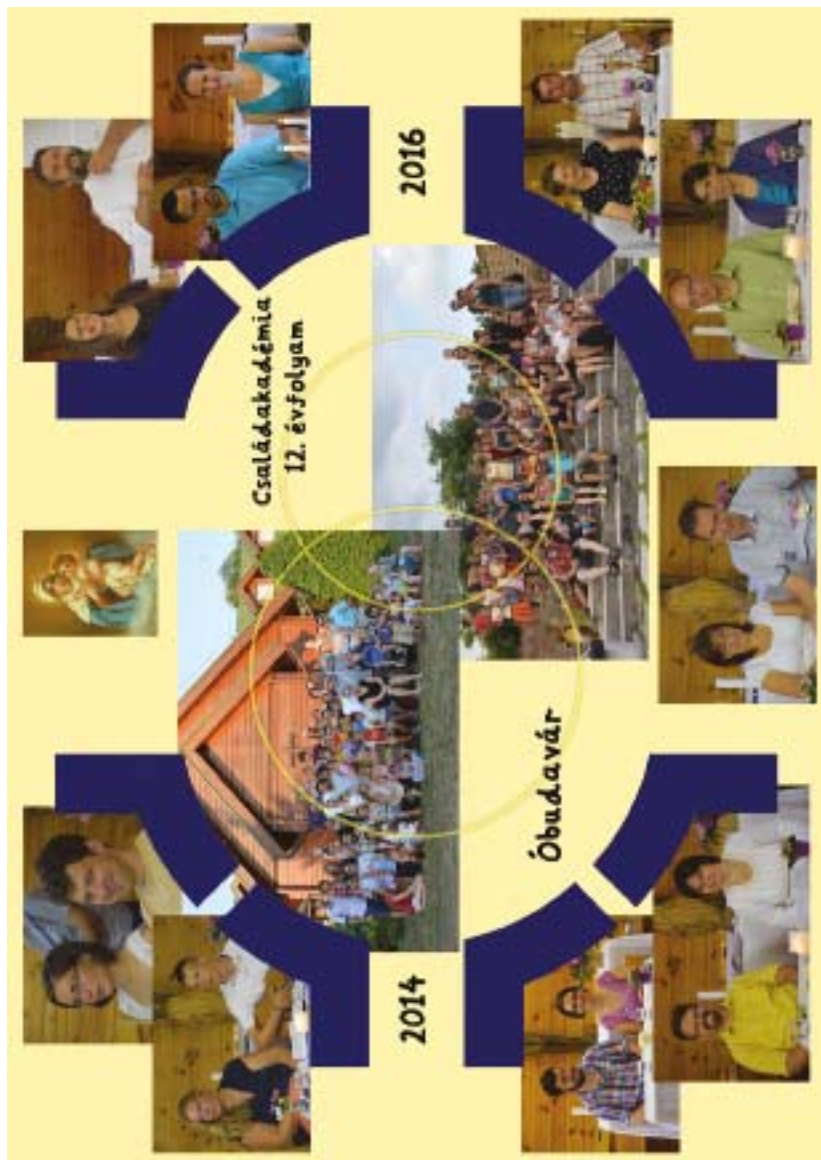
- Balogh Ákos és Balogh-Palásthy Anna
- Dr. Szili Zsolt és Sziliné Tarnóczy Ilona
- Petóházi Attila és Petóháziné Kerner Anita
- Csermák Tamás és Csermák Réka
- Fiers Márton és Lovas Katalin
- Nagy Zsolt és Nagyné Bolla Henrietta
- Rubovszky Péter és Rubovszkyné dr. Gallai Mónika
- Bartal Gergely és Bartal Orsolya
- Sipos-Bielochradszky János és dr. Sipos-Bielochradszky Bernadett

Abban az időben, amikor megtudtuk, hogy újabb akadémiai évfolyam indul, s méghozzá Óbudaváron, nagyon megörültünk. Egyrészt azért, mert egy számunkra nagyon kedves helyen, elérhető közelségben indul a képzés, másrészt vonzott bennünket, hogy hozzánk hasonló embereket ismerhetünk meg, ugyanis pár évvel a képzés indulása előtt költöztünk és nagyon egyedül éreztük magunkat. Végül, talán a legfontosabb: mióta házasok voltunk, kerestük, s kértük, mutassa meg a Jóisten, mit tehetnénk azért, hogy jobban a munkatársai lehessünk. Úgy tűnt, élethelyzetünk és vágyaink megegyeztek a Szűzanya és a Mennyei Atya terveivel. Szükségünk volt az első év feltöltő kegyelmeire és vártuk a második év, munkálódós hétvégéit.

Két év hosszú idő, csodás élményekkel lettünk gazdagabbak. Éleltünk gubancai kiegyengetődtek, megtanultunk még jobban szeretni, növekedett a családunk is és már nem csak a Családakadémián vannak barátaink, hanem a falunkban is.

Úgy érezzük, most kezdődik csak igazán a küldetés. Bár szeretnénk egy olyan témával kilépni az akadémia „falai” közül, ami mások számára is sokat jelenthet, hétköznapi apostolkodásunk folytonos készenlétet és imádságot kíván tőlünk. A kettőt együtt megélve sze-





retnénk Isten állandó eszközei lenni elsősorban a gyermekeink felé, másodsorban a falunkban lakó baráti házaspárok számára és végül tágabb környezetünkben.



2014-ben éppen Schönstatt és a Szeretetszövetség 100. évfordulóját ünnepeltük, amikor eljutott hozzánk a hír, hogy indul a következő, 12. évfolyama a Családakadémiának. Nagyon örültünk, hogy két évig majdnem havonta járhatunk Óbudavárra, ami nagyon közel áll a szívünkhöz.

„Belenőve” Schönstattba, nagyon szeretnénk volna, ha ketten együtt szépen, hasznosan tudunk beszélni együtt arról a rengeteg kincsről, amit Schönstatt adott nekünk. Ezen felül örömmel vártuk az első évet, ami megerősíti házasságunkat.

A két év alatt a legszebb talán az volt, hogy megtapasztaltuk, hogy nem csak ketten együtt tudunk beszélni, hanem ebben a Jóisten és a Szűzanya is a segítségünkre van. Minden hétvége után úgy mentünk haza, mintha önbizalom és önértékelés terápián lettünk volna. Figyeljük a Jóisten jeleit, hogy mit kér tőlünk a Családakadémia befejeztével.

A Családakadémiát ismertük már egy ideje. Mondhatnánk a kezdetek óta, csak akkor még gyerekek voltunk. Az idő elszaladt, ám ezt mi nem vettük észre, így meglepődtünk azon a kérdésen, mikor egyikünk családtagja azt kérdezte: „Ti nem akartok Családakadémiát végezni?” Ja, hogy ez akár nekünk is szólhat? Elgondolkodva a kérdésen, Rékát a közösséghez tartozás vonzotta, mivel még nem járunk családcsoportba, Tomit a retorikaképzés. Majd eltelt néhány hét, és csak elvétve esett szó köztünk a CSAK-ról. Egy alkalommal Tomi a pincében dolgozott, Réka a boltba ment. Tominak eszébe jutott ismét a kérdés, és elhatározta, hogy ha Réka megjön, odaáll eléje és azt fogja mondani: „Figyelj, szerintem menjünk.” Ez így is történt, ám mikor ezt mondta Rékának, meglepő választ kapott. „Én is pont ezen gondolkodtam hazafelé, és szerintem is.”

Számunkra a CSAK 12 nyári hete és a hétvégék mindig nagy lelki felüdülést jelentettek. Amikor jelentkezünk, nem tudtuk, mi vár ránk, csak láttuk a mindennapjainkban magunk körül a sok szétesőfélben lévő családot, és nagyon frusztráló volt a helyzet, amikor a közeli családban is házaspárok válságba kerültek... Szó szerint azt éreztük, hogy az árral szembe kell úsznunk, és mi több, irányt mutatni nekik is. Hát-ha megelőzősképpen, illetve akiknél még van remény (az Úrban ki-nek ne lenne), hatékonyan tudnánk segíteni az értékeinknek, Isten kegyelmének megmutatásával. Az Óbudaváron töltött hétvégék mindig felülmúlták a várakozásainkat, nagyon sok szeretetet, hitet, reményt kaptunk a családoktól, akiket megismerhettünk. Az első évben minden alkalommal hazahoztunk és beépítettünk az életünkbe néhány értékes gyakorlatot. Most a második évben abban fejlődünk, hogy megtanuljuk együtt, mindinkább a Szentlélek vezetésében megkomponálni a szívtémáinkból az előadásainkat.

Kérem Szűz Mária segítségét az évfolyamunk munkájára, a többi évfolyam küldetésének betöltésére és a Schönstatt-mozgalomra.

Két évvel ezelőtt kezdtük el a családakadémiai képzést, mert szeretnénk volna tudatosabban a házasságunk építésére figyelni. Zsolt a szolgálata, foglalkozása révén gyakran beszélget házasságra készülő fiatalokkal, házassokkal.



Megtapasztaltuk, milyen nagy szükség van a házasság tudatos építésére, mennyire fontos hogy mi, házasságban élők, tisztában legyünk azzal, hogy a házasság nem megy magától, komoly munka nap mint nap. Jó mindazt továbbadni, amit mi már megtapasztaltunk. Felkértek minket jegyesoktatásra is, és házásoknak hétvégi lelkigyakorlat tartására. Az itteni témákra merítettünk mindabból, amit a Családakadémián tanultunk. Itthoni anyaközösségünkben is sokat jelent számomra, hogyan építem fel, ha egy-egy rövid témával készülnöm kell. Nekünk nagy támaszt és bátorságot ad a családakadémiás képzésen való részvételünk.

Már többször is felmerült bennünk a gondolat, hogy a Családakadémia keretén belül erősítsük meg mindazt, amit Atyánktól a Schönstatton keresztül kaptunk. A belső híváshoz 2015-ben külső invitálás is társult, így beadtuk derekunkat és a jelentkezési lapunkat is. Nem tudtuk pontosan, hogy miért, de éreztük, hogy mennünk „kell”, mint ahogyan előfordult már életünk során. Abban bizonyosak voltunk, hogy szükségünk van a tanulásra, arra hogy mind jobban meg

tudjuk élni és fel tudjuk mutatni azt a Bibliát, amire Kentenich atya hívta fel a figyelmünket: a hétköznapi vallásos életet.

Furcsa volt, hogy a miértre nem tudunk magunknak választ adni, de az első év alatt kialakult élethelyzetünk kérdéseire az Óbudaváron eltöltött alkalmak során megkaptuk a válaszokat. Sokkal erősebbé vált házasságunk, a kettőnk között megkötött szövetség.

Itt akár be is fejezhetnénk a történetet, de az elmúlt évben az óbudavári szentély eszménye is vissza-visszatérő gondolat: „Jön hozzánk a Szűzanya és azt mondja: »Szükségem van rád. Nem csupán a gyermekem vagy (természetesen a gyermekem is vagy), hanem a munkatársam is, és szeretnék téged megajándékozni azzal a tudattal, hogy küldetésed van«... A Szűzanya azt kéri, hogy imádkozzunk és áldozatot hozzunk családunkért, tágabb környezetünkért és az egész emberiségért.”

Vagy ahogyan azt Szent Pál apostol Timóteusnak írta: „és amit tőlem számos tanú által megerősítve hallottál, bízd azt hűséges, mások tanítására is alkalmas emberekre.” (2Tim 2,2)

A Mennyei Atya türelmének köszönhetően megkaptuk a választ. De tényleg olyanok vagyunk, mint a kisgyermek, tele kérdéssel: hogyan tovább...?

Mindketten vallásos családban és nagyszerű katolikus közösségekben nőttünk fel. 1998-ban megkötött házasságunkban kezdettől fogva kerestük a mi, majd gyerekeink sajátos útját az Egyházban.

Ahonnán jöttünk, ott egy működő, komplett közösség volt sok programmal, de mégse gondoltuk úgy, hogy ott kell megállapodnunk. Éreztük, hogy nekünk kell megtalálni azt, ami mindannyiunknak hívás. Később egy olyan plébániát hozott elénk a Jóisten, ahol akkor sok minden nem volt, főleg nem családoknak, fiataloknak. Itt jutottunk arra a felismerésre, hogy lehetséges, hogy nekünk itt van feladatunk.

Néhány év elteltével a Szűzanya hívására Óbudavárra érkeztünk. Az első családnapon rendkívüli élményekkel ajándékozott meg bennünket a Szűzanya.

Azóta elmaradhatatlan nyári programmá vált a visszatérők hete. A Háromszor Csodálatos Anyának egy újabb gyermeket, családi imákat,

aktívabb közösségi szerepvállalást, háziszentély létesítését és megannyi lelki gyümölcsöt köszönhetünk.

A Családakadémiáról Vértessaljai János beszélt nekünk bővebben, néhány nappal égi születésnapja előtt. Felhívása most is elevenen él bennünk: „Erős családok vagyunk!”

2014 őszén szinte minden józan megfontolásnak ellentmondott, hogy jelentkezzünk a képzésre. Mindegyikünkre új és újabb, több energiát igénylő, felelősségteljesebb munkakör várt, Dorka óvodát kezdett, szüleink is idősek. Sok beszélgetés után mégis úgy döntötünk, hogy belevágunk. Biztatóak voltak leendő házigazdáink, Farkas Gyöngyvér és Sándor kedves szavai és megerősített minket Gál Laci és Szilvi látogatása, akik olyan meleg szívvel fogadtak be minket az akadémiai nagycsaládba, mintha évtizedes ismeretség kapcsolna össze minket.

A képzés két éve alatt úgy érezzük, sikerült közelebb kerülni Kentenich atya lelkeségéhez. A jövőben is igyekszünk nyitottak maradni a Szűzanya hívására. Történelem-hittan tanárként (Péter) és molekuláris biológusként (Móni), némi élettapasztalattal felruházva biztosan kapunk még TŐLE feladatokat helyi közösségeinkben és talán a Schönstatt nagycsaládban is.

Az egészzel úgy vagyok, hogy belekerültünk egy csodálatos világba.

Személy szerint nagyon sajnálom, hogy ezelőtt 25 évvel, egy félreértés, rossz értelmezés alapján nem lettem tagja a schönstatti közösségnek. De két és fél évvel ezelőtt véletlenül a kezünkbe akadt az Oázis, ezt lapozva találtunk rá a Családakadémiára és nagy várakozással és lendülettel vágtunk bele. Nagyon jó volt megélni, hogy a házasság egy olyan dinamikus valóságot jelenít meg, amit az Isten sajátjának tud. És ezt adja látható módon a világnak.

Megerősödtünk a példák láttán, a tanítások hatására, a Szentlélek munkálkodása következtében, a Szűzanya közbenjárására.

Jó tapasztalat volt a jegyesfelkészítő nap. Megtapasztaltuk, hogy mennyit jelent együtt felkészülni és előadni. Megtapasztalhattuk, hogy mennyire egymásra vagyunk utalva, egymásra, egymásnak vagyunk teremtve. És ebbe a közös műbe kapcsolódik be Isten. Pontosabban mi kapcsolódunk be és fogadjuk el a meghívást. Meghívást a szőlőbe.

Még sokat kell tapasztalni és tanulni.

Kentenich atya példája vonzó. A biankó felhatalmazás: történjék meg az, amit az Atya ajándékoz nekünk. Az inscriptio, egyik szív beríródik a másikéba; neved a szívembe van írva és a nevem a Te szívedbe van jegyezve.

A bátorság: ráhagyatkozni az Atya akaratára, bízni, hogy a híd sosem szakad le. És bátorság a szólásra, még akkor is, ha egyedül maradsz. Igazán sosem leszel egyedül, mert amit nyerek, az maga a Teremtő.

Szeretnénk közösségben, több családdal megélve a schönstatti utat folytatni. Kérjük az Atya ajándékát a Fiú által a Szentlélek erejében, a Háromszor Csodálatos Anya közbenjárása által.

Ezek a terveink a következő 70-80 évre.

Zsolt 90,10: Az ember életkora hetven esztendő, ha erőben van, nyolcvan.

2008-ban vettünk részt először családnapokon és ez olyan meghatározó élményt jelentett számunkra, hogy a következő évek augusztus 20-i ünnepi hetét mindig a Szűzanya ölében Óbudaváron töltöttük. Ahogy teltek az évek, egyre inkább éreztük, hogy a töltekezésen és a pihenésen felül valamit adni is szeretnénk a közösségnek, a családoknak. Ehhez először Ilus kapta meg a Szentlélektől az elhivatottságot, majd pár év múlva Zsolti is beadta a derekát. Az egyik, talán a 2012. évi családnapok után már majdnem beiratkoztunk beugróként az akkor induló 10. évfolyamba, de ekkor a Szűzanya még más feladatokat szánt nekünk, így még két évig hagyta bennünk érlelődni az elhatározást, hogy a Családakadémiára szeretnénk járni.

Nagy örömmel töltött el, amikor megtudtuk, hogy a Családakadémia 12. évfolyamába bekerültünk és azt külön kegyelemként éltük meg, hogy a képzés központja hosszú idő után újra Óbudavárra került. Ugyanebben az évben, 2014 őszén, az óbudavári jubileumi ünnepen szeretetszövetséget kötöttünk a Szűzanyával és ez meghatározta további életünket.

A közös hétvégeken nagyon jó közösség alakult ki, már búcsúzáskor vártuk a következő találkozást. A tanítások, majd az ötperces

előadások megerősítették kapcsolatunkat, közelebb kerültünk mind egymáshoz, mind a Jóistenhez, mind a Szűzanyához is.

Már a második év elején a gyakorlatban is megtapasztalhattuk azt, hogy az Úr eszközként szeretne használni minket, éspedig nem akkor, amikor azt mi gondoljuk, hanem akkor, amikor Ő szeretné azt.

Leendő régiófelelősként meghívást kaptunk a 2015. évi zsinatra, ahol már az első nap azt a kérdést kaptuk a vezetőségtől, hogy vállalnánk-e előadói feladatot a nagyheti első résztvevős családnapokon. Ezt első kézből még gyorsan elutasítottuk az iskolai elfoglaltságra hivatkozással, de a Szűzanya nem hagyott nekünk nyugtot és pár óra elteltével már félve, magunkat a feladatra még alkalmatlannak érezve IGENT mondtunk.

Ezt közös életünk legszebb, leggyümölcsözőbb fél éve követte.

Már a zsinatról távozóban ajándékba kaptunk egy rég vágyott ausztriai kirándulást, majd rögtön azon kezdtünk gondolkodni, hogy vajon milyen témában tudnánk előadásokat tartani, miben tudna az Úr eszközként használni minket. Sokat segített a Kaposi házaspár feltétlen és töretlen bizalma, valamint Abai Zsuzska és Tibi bölcsessége és határtalan tapasztalata, amivel egy közösen töltött téli napon feltöltötték tarisznyánkat.

Ezután az előadások írása, az építő gondolatok, életpéldák keresése töltötték ki nappalainkat és éjszakáinkat. Intenzív eleven érzékeléskapcsolatba kerültünk a Szűzanyával és egymással is. Háziszentélyünk tényleg életünk központjává vált.

Aztán nagyon korán elérkezett a Nagyhét és indulhattunk Óbudavárra. A Jóisten kegyelméből az iskolai időszak ellenére a teljes családdal tudtunk részt venni a Családnapokon, három gyermekünk gyermekfoglalkoztatói feladatokat is vállalt.

Az első éjszaka a nagy izgalomtól alig tudtunk aludni, de miután elkezdtük első előadásunkat a férfiak és a nők különbözőségéről és egységéről és láttuk a csillogó, érdeklődő szemeket, minden izgalom szertefoszlott és éreztük a Szentlélek segítségét, támogató erejét.

Jó volt látni a házaspárok kegyelmi „átalakulását” ebben a szent időszakban. Megajándékozottnak éreztük magunkat, hogy a Jóisten minket választott ki erre a feladatra.

A családoktól kapott levelek hitették el velünk végleg, hogy nem is voltunk olyan esetlen kezdők, amilyennek gondoltuk magunkat és valahányszor elővesszük azokat utóízlelésül, erőt tudunk meríteni belőlük.

Szeretnénk a jövőben is aktívan részt venni a schönstatti közösség életében és méltó eszközökké válni a Jóisten és a Szűzanya kezében.

CSALÁDAKADÉMIA 13. ÉVFOLYAM

Helyszín: Iszkaszentgyörgy, Kaposszentbenedek

Szervező: Andai Zsolt és Anikó

Lelki kíséző: Mosoni István és Katalin

Retorika oktató: Dr. Gál László és Szilvia

Résztevők:

- Horváth Péter és Krisztina
- Kiriakidis Eleftherios és Enikő
- Könnnyid István és Andrea
- Pálfalvi László és Erzsébet
- Dr. Szentannai Pál és Judit
- Dr. Varga Péter és Henriett
- Vígh Mihály és Erika

A Családakadémia 13. évfolyama a képzés első évét elvégezte. Jelenleg a retorikaoktatás folyik. Az alábbiakban a résztvevő családok bemutatkozó írásai olvashatók:

Budapest mellett, Diósdon élünk öt gyermekünkkel. 2002-ben kötöttünk házasságot. Mindketten gyakorló katolikus családba születtünk, részben ebből fakadóan, mi is igyekszünk gyermekeinknek közvetíteni a Jóisten szeretetét. 2010-ben voltunk először Óbudaváron egy baráti család rábeszélésére. Azóta egy nyarat sem hagytunk ki és a gyermekeink is nagy örömmel tartanak velünk. Az ott megtapasztalt kegyelmek és lelki élmények vezettek minket arra, hogy jelentkezünk a Családakadémia képzésére.



A CSAK elvégzésétől elsősorban lelki erősödést, a schönstatti tanítás alaposabb megismerését és házastársi kapcsolatunkban való fejlődést várjuk, a többit pedig a Szűzanyára bízunk.

Átlagos schönstatti család vagyunk, 4 gyermekkel: Eléni 13, Anna 12, Liza 9, és Klimis 6 éves. Elef német nyelvtanárként dolgozik, emellett vannak görögországi munkái, én főállású anya vagyok, és hallásébredéssel kezdtem foglalkozni a közelmúltban. Családunkban sajátosan keverednek a magyar és görög kultúra hagyományai és szokásai. Nagyon szeretjük a schönstatti családnapokat, és most már a CSAK13 hétvégéit is. Mindig áthat minket a Szűzanya kegyelme, és reméljük, hogy megérint a Szűzanyával való élő szeretetszövetségre. Sokat szeretnénk tanulni előadóinktól, de legfőképp szeretnénk a gyakorlatban is megvalósítani a már elméletben elsajátítottakat. Reméljük, hogy a többi családdal közösséggé kovácsolódunk önnevelésünk e rögs útján.

Négy gyermekünk van, egy végzős főiskolás fiú és három kislány, a legkisebb 3 éves lesz 2016. január elsején, a kisebbekkel járunk rendszeresen Óbudavárra.

Házasságkötésünket követő évben született meg első lányunk, Kinga, és az akkor 3 hónapos babánkkal kerültünk el Óbudavárra, ami egy kissé titokzatos volt a számunkra, mert előtte nem hallottunk róla, és István az internetet böngészve találta meg a Családnapokról szóló leírást. Ez már 7 éve történt, és azóta minden évben ez az ún. „ideális nyaralás” a számunkra. Mind lelkileg, mind testileg feltölt minket, és gyermekeinket is.

Hálásak vagyunk a Szűzanyának, hogy elvezetett ide minket, és a Gondviselő Istennek, hogy azt a kegyelmet megadta, hogy házasságunk és családi életünk a schönstatti családok példái által, és Kantenich atya pedagógiájának köszönhetően épül.

2002 augusztusában házasodtunk, azóta érezzük igazán szabadnak és egésznek önmagunkat. 5 gyermekkel ajándékozott meg minket az Úr: Panka 11 éves, Eszter januárban lesz 10, Kata 8, Dani 5, Bence 1 éves. Laci pénzügyi-számviteli vonalon dolgozik, Bet gyógyszerész.

2010 óta a Családok Jézusban közösség tagjai vagyunk. Részt veszünk a közösség szolgálataiban, jegyesek kísérésében. A Családakadémiára való jelentkezés idén nyáron Óbudaváron született meg mindkettőnk szívében. Szeretnénk, ha a kettőnk közti egység még inkább mélyülne és ha kifürkészhetnénk, hogyan tudjuk közös szolgálatainkat egészen az Úr akarata és tetszése szerint végezni! Köszönjük, hogy Veletek együtt járhatjuk ezt az utat!

Hosszú utat tettünk meg, amíg az első családnapoktól az első családakadémiás alkalomig jutottunk. Ez alatt a kilenc év alatt az életünk is jelentősen átrendeződött: a gyerekeinket például kezdetben egyszerűen felkaptuk és vihettük magunkkal, ahova jónak láttuk. Ha viszont ma olykor ugyanezzel próbálkozunk, hamar ráébredünk, hogy most már egészen mások a lehetőségeink. Eközben a Schönstatt lassan életünk meghatározó részévé nőtt, olyannyira, hogy sokszor döbbenve tapasztaljuk: bevált. Az *Én Schönstattomban* kezdetől középén áll nálunk, hogy „nem nevelünk mozgalmi özvegyeket és árvákat”, valamint hogy „az ifjú szíveket magamhoz vonzom”. Mindketten mérnökként végeztünk, én (Judit) ettől kissé elkanyarodva a családi életre nevelés budapesti munkacsoportjában dolgozom, az én (Pál) mai szűkebb szakterületem pedig a tűz.

Varga család vagyunk Zalaegerszegről. Péter jogász, egy kormányzati szervnél vezető, Hena közgazdász, jelenleg a családi tűzhely melegét őrzi. Három gyermek színesíti a mindennapjainkat. Benedek 10 éves, kezdődő kamaszos beütéssel, de nagyon szerethető. Sarolta 8 éves, maximalista, keményfejű gyermek, aki bármikor tud spárgázni. Johanna 4 és fél éves, kis locsi-fecsi, csak alváskor szakítja félbe a beszédet. Zalaegerszeg külvárosában, erdőkkel övezett, madárcsicsergéses helyen lakunk.

Három éve voltunk először családnapokon Óbudaváron. Már az első alkalom során megérintődtünk és a schönstatti lelkület életünk részévé vált. Minden hónapban részt veszünk a családcsoportunk találkozóin. Idén októberben kötöttünk szeretetszövetséget Máriával. Rövid schönstatti múltunk ellenére meghívást kaptunk a Családakadémia 13. évfolyamába. Nagy öröm számunkra a közös munka, már

ebben a félévben is sokat tanultunk. Reméljük, hogy az itt megtapasztaltakat világunkban munkálkodva a Jóisten dicsőségére tudjuk majd fordítani.

Vígh család vagyunk, Erika és Mihály. Zsámbékon élünk három gyermekünkkel: Anna 16 éves, András 11 és Adél 9 éves. Gimnazista lányunk Budakeszin tanul, másik két gyermekünk Zsámbékon jár iskolába. Misi gyógyszeralapanyag gazdálkodó, Erika gazdasági kontroller. 26 éve vagyunk házasok. A zsámbéki egyházközösség tagjai vagyunk, itt próbálunk erőnkhez mérten minél aktívabban részt venni az egyházközösség életében, főleg karitatív és önkéntes tevékenységeket tudunk vállalni. A CSAK13 közösségéhez szeptemberben csatlakoztunk, ahol igazi támogató, szeretetteljes közösségre leltünk és reméljük, hogy még nagyon sok közös élmény és együttlét vár ránk a Családakadémia keretében.

Családrénerképzés

Képzési cél

A házaspárok számára szervezett kétéves családrénerképzés célja szakmailag és személyiségben egyaránt kompetens családrénerképzése a családpedagógiai, a kommunikációs és a marketingtechnikák felhasználásával.

Célcsoport

Házaspárok, akik hajlandók saját házasságuk és családi életük javításán dolgozni, és az így szerzett tapasztalataikat továbbadni.

Módszertan

A közös együttléteken:

- előadások (képzett házaspár-előadók),
- az előadókkal személyes megbeszélések,
- csoportos megbeszélések:
 - a házaspár önmagában mint kiscsoport,
 - az évfolyammal és a vezető házaspárral,
- gyakorlatok:
 - beszédgyakorlatok,
 - csoportvezetés,
 - önmegfigyelés (videófelvételen).

Az együttlétek között odahaza és a világban:

- az élet alakítása,
- az ajánlott irodalom és a tananyag tanulmányozása.

Az 1. év anyaga:

Hogyan élünk a családban?

- reflexiók a családi élet súlypontjaira;
- tapasztalatok összegyűjtése;
- az élet alakítása.

A 2. év anyaga:

Hogyan adjuk tovább értékeinket?

- A kibontakozó élet megfigyelése.
- Mi mozgatja ma az embereket?
- Az igazságok értékévé formálása.

Pedagógiai alapok

A képzés P. Josef Kentenich pedagógiai eredményeire épül:

- a személyes eszmény, mint válasz létünk értelmére;
- a házaseszmény által ösztönzött eredeti párkapcsolat kialakulása;
- organikus, holisztikus gondolkodásmód;
- az önmagát is nevelő nevelő elve;
- a Gondviselésbe vetett „aktív” hitből való élet.

Követelmény

- Az első év után dolgozat készítése egy szabadon választott súlyponti témáról.
- Gyakorlati záróvizsga (kiscsoportos házibeszélgetés) a második év végén.

Időigény

Két év alatt 12 hétvége (kb. szombat 15 órától vasárnap 14 óráig) és a két nyáron egy-egy hét.

Vezetés

Egy szervező és egy lelki kísérő házaspár viseli a gondját minden évfolyamnak. Az összejöveteleken ők is mindig jelen vannak, de a köztes időben is elérhetők.

Gyermekek

A képzésben az egész család részt vesz. Vagyis a házaspárok gyermekeikkel együtt jönnek. Előadások, megbeszélések stb. alatt a gyerekek foglalkoztatásáról gyermekfoglalkoztatók gondoskodnak.

Az alábbi beszámolók összefoglalják a családtrénerképzés lényegét és azt, hogy küldetésünk van:

Közel 13 éves házások voltunk, amikor elkezdtük a Családakadémia-t. Mi tagadás, a hétköznapiak taposómalma és a kisgyermekes lét miatt addigra a sok év alatt egyszerűen eltávolodtunk egymástól. Olyanok voltunk, mint egy sok-sok éves roncs autó a százazres generálszerviz előtt. Minimum a motor teljes felújítására, a sebességváltó darabokra szedésére, olajcserére és új akkumulátorra volt szükségünk, hogy a karosszériáról már ne is beszéljünk...

A képzés első évének célja pont a házasság megerősítése, ennek tükrében számunkra a CSAK első féléve a fenti hibáknak a számba vételéről, a kárfelmérésről szólt, vagyis hogy szembenézzünk a problémáinkkal. Ebben nagymértékben segítségünkre voltak a hallott előadások, mert kifejezett alkalmat teremtettek a beszélgetésre, amit ki is tudtunk használni, miközben a gyermekeink jó kezekben voltak. A második félévben kezdődött el a tényleges szervizmunka, ennyi idő kellett ahhoz, hogy végre megindulhasson a fejlődés.

Fantasztikus volt szezononként három alkalommal kiszakadni itthonról és máshol, másokkal tölteni a hétvégét. Ez az, amit pusztán önmagunknak nem tettünk volna meg.

A gyerekeink ugyan legelső alkalommal nem akartak eljönni, de ez a második alkalomtól kezdve megfordult: semmiképpen sem akartak otthon maradni, annyira megszerették a társaságot. Most már velünk együtt szívből sajnálják, hogy vége a képzésnek.

Igazából már régebbi vágyunk volt, hogy legyen egy közös területe az életünknek, ami nem kifejezetten csak az egyikünké vagy a másikunké. Ami kivisz a hétköznapiokból, nem a családról szól, mégis kettőnkkel szorosan összefügg: egy olyan terület az életünkben, ahol közösen tudunk alkotni, tevékenykedni. Ez lett a szívtémánk feldolgozása, az előadásunk! Jó volt megtapasztalni a közös munka örömét, gyümölcsét, sokat tanultunk a közös készülésből.

Ennek a két évnek nagyon szép íve volt. Egy roncs autóként indultunk és most úgy érezzük, hogy nemcsak teljesen megújultunk, hanem képessé váltunk arra is, hogy Isten autójaként oda menjünk, ahová Ő küld vagy hív minket.

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy házaspár, akik hívást éreztek arra, hogy a Szűzanya sok-sok ajándékáért cserébe visszaadjanak valamit ők is ajándékol. Hallottak róla, hogy indul egy vonat, amely közelebb visz az erős házassághoz, a mély küldetés-tudathoz, és még sok más, számukra fontos kegyelemhez.

Hosszas tanakodás után fölszálltak a vonatra, hogy kiderítsék, az Óperenciás tengeren túl valóban ezek várnak-e rájuk. A vonat vezetője – egy ősz szakállú úr – azt mondta, hogy kapaszkodjanak erősen, mert az út két évig tart, és nem lesz könnyű! A többi utas a vonaton mind-mind ismeretlen volt, de első látásra nem tűntek félelmetesnek.

Az első hat állomás nem volt nehéz. Csak ültek, és hallgatták mások tapasztalatait a házasságukról, a Gondviselővel való kapcsolatukról. Utána hosszas és mély beszélgetéseket folytattak arról, hogy a saját házasságukban hogyan gyümölcsöztethetnék ezeket a tapasztalatokat. Ezen beszélgetések során észre sem vették, és a kapcsolatuk erősödni, sőt, meglepetésként vidámodni is kezdett. A nyár során volt egy egyhetes megálló, ahol már ismerősként beszélgettek a többi utassal, és idegeskedés nélkül mutatták be saját családjukat, mint „projektet” nekik.

A második hat állomás már nem volt olyan egyszerű. Minden állomáson egy-egy előadást kellett tartani, hogy kiderüljön, mi a szívtemájuk, mi az, ami a legfontosabb számukra. Amíg ezek az előadások készültek, sok sárkányt és gonosz szellemet kellett legyőzniük, de minden állomás után nagyobb tisztelettel néztek egymásra, és a többi utasra is. Ekkor már velük utazott Hófehérke és a Királyfi (mint retorika oktatók), akik segítő kritikával csiszolgatták az elkészült előadásokat. Sokat segítettek a többiek is.

De hátra volt még az utolsó próbatétel, a végső nagy előadás elkészítése, amire hosszú napokat, heteket készültek, rengeteg vitával, keresgéléssel, elmélkedéssel. Aztán végre-valahára ez is elkészült. Ez nagy-nagy büszkeséggel töltötte el hőseinket. Egy szép őszi napon lélekben megerősödve, új barátokkal az oldalukon megérkeztek a végállomásra, ahol Hófehérke és a Királyfi várta őket, és oklevelet adott nekik arról, hogy ez alatt a két év alatt milyen mélyen megváltoztak. Hőseink pedig, kilépve a templom kapuján, elindultak a farkasok közé, hogy bárányokká változtassák őket!

Könyvkiadás

Az elmúlt 20 év alatt számos kiadványt jelentetett meg a Családakadémia. Hálásan köszönjük a szerkesztők, lektorok, fordítók, tördelők, korrektorok munkáját, a könyvkiadással és a terjesztéssel kapcsolatos egyéb tevékenységek végzését a családoknak, melyet mindenki önkéntesen, felajánlásként végez.

Az elmúlt években megjelent kiadványaink a megjelenés sorrendjében:

könyvcím	kiadás éve	ISBN-szám
Család-élő szentély: A schönstatt-családok útja (A/5-ös méret)	é.n.	nincs
KT11: A szent család	1996	nincs
Kézikönyv a Családakadémia munkatársai számára	1997	nincs
KT01: Szemelvények Kentenich atya műveiből	1998	963-03-8141-9
KT11: A szent család	1998	963-03-8142-7
Család-élő szentély 1. A schönstatti családok útja	1998	nincs
KT3: Szeretetszövetség II.	1998	nincs
Küldd el nekünk Üdvözítőnk Lelkét, az erő Lelkét	1998	nincs
KT1: Szemelvények Kentenich atya műveiből	1999	nincs
KT11: A szent család	1999	nincs
Európa megújulásának útja: a család 1. Európai Háziszentély-kongresszus	1999	963-03-8001-3
Benedd bízom (Családnapok, 1999)	1999	963-03-9044-2
Igen, Atyám!	1999	963-03-9045-0
A krisztusi új ember: Mária	1999	nincs
Család-élő szentély 2. A szentmise mint életmise	1999	nincs
A házasság: öröm és feladat	2000	963-00-5285-7
Fontos vagy nekem	2000	nincs
Szívedben az otthonom (Családnapok, 2000)	2000	nincs

Kentenich József, Schönstatt alapítója és atyja	2001	963 00 8826 6
KT10: Dachau	2002	963 202 060 X
KT1: Szemelvények Kentenich atya műveiből	2002	963 86278 0 8
KT3: Szeretetszövetség II.	2002	963 86278 1 6
KT4: A családok háziszentélye	2002	963 86278 2 4
KT11: A szent család	2002	963 86278 3 2
KT13: A házastársi szerelem mint az életszentség útja	2002	963 86278 4 0
A családi élet: küldetés és munka	2002	963 86278 7 5
Család-élő szentély 2. A szentmise mint életmise	2003	963 86278 8 3
Küldd el nekünk Üdvözítőnk Lelkét, az erő Lelkét	2003	963 86278 9 1
Egy újkori pedagógia alapvonalai	2003	963 86371 0 2
A házasság: öröm és feladat	2004	963 86371 1 0
A SZÍV családakadémiája	2004	963 86371 2 9
Schönstatt bárkájában	2004	963 86371 3 7
Egyszerűen önmagam legyenek	2004	963 86371 4 5
Családunk arcéle	2004	963 86371 5 3
A krisztusi új ember: Mária	2004	nincs
Kézikönyv a Családakadémia munkatársai számára	2004	nincs
KT12: Szeretet és szerelem	2004	nincs
Köszöntünk, Mária	2005	963 86371 6 1
Személyes eszmény, különleges jóföltétel, lelki napirend	2005	963 86371 7 X
Az új kezdet: Mária	2005	963 86371 8 8
Kézikönyv a Családakadémia munkatársai számára	2005	nincs
Lánykérdések	2006	nincs
Életem saját ritmusa	2007	978-963-86371-9-2
Karizmád van: Vedd észre a különlegeset!	2007	978-963-87480-0-3
A szépség ragyogása (Harmóniában élni)	2007	978-963-87480-1-0
Hogy a mindennapok ne legyenek hétköznapiak (A valódi élet íze)	2007	978-963-87480-2-7
Weg der Ehepaare	2008	978-963-87480-3-4
Ezüstjubiläum	2008	978-963-87480-4-1
A mindennél is több kell (Istenre éhezünk)	2008	978-963-87480-5-8
A házasság: öröm és feladat	2009	963-86371-1-0
Érzék a jóra (Lépések az egészséges életérzéshez)	2010	978-963-87480-6-5

Nő(k) klisék nélkül	2010	978-963-87480-7-2
Egyformán értékes, de más (Női és férfi - a kiegészítésben rejlő erő)	2010	978-963-87480-9-6
Schönstatt, Isten városa	2011	978-615-5149-20-7
Schönstatt, Isten városa	2012	978-615-5149-20-7
A növekedés útja (Hogyan lehet áldássá egy-egy életszakasz)	2012	978-615-5149-23-8
János mester	2012	978-615-5149-24-5
Növekedés és boldoggá válás	2012	978-615-5149-31-3
Rejtett évek. Josef Kentenich atya gyermekkorára és ifjúságára (1885-1910)	2012	978-963-87480-8-9
Kentenich atyához megyek	2013	978-615-5149-70-2
Úton hazafelé. Életünk mint zarándoklat	2013	978-615-5149-73-3
Jegyeseknek, házasoknak	2014	978-615-5149-76-4
Őszi viharok 1912	2014	978-615-5149-79-5
Isten tabernáculuma (Barbara Kast 1950-1968)	2014	978-615-5149-82-5
A Családakadémia előadóinak listája	2014	nincs
Jól választasz? (Mitől jó egy döntés, és hogy találunk rá)	2015	978-615-5149-83-2
A szenvedés kilencede Gertraud von Buillonnal	2015	978-615-5149-84-9
Egyensúlyban (Hogyan egyensúlyozzunk a hétköznapi hullámvasútnál?) Egyensúlygyakorlatok	2015	978-615-5149-85-6
Atyai pillantások (Vaterblicke)	2015	978-615-5149-86-9

Miért jó a CSAK?

CSAK azért, mert megerősítette házasságunkat,
CSAK azért, mert átmozgatta lelkünk állóvizeit,
CSAK azért, mert megerősítette hivatástudatunkat,
CSAK azért, mert forrássá lett saját magunk és reméljük,
általunk mások számára is,
CSAK azért, mert időről időre ráirányította figyelmünket há-
zasságunk fejlődésének lehetséges területeire,
CSAK azért, mert rendszeresen alkalmat teremtett a házastársi
beszélgetésre,
CSAK azért, mert hasonló helyzetű házaspárokat, családokat
adott mellénk, akik elkísértek minket a tanulás útján,
CSAK azért, mert találkozóinkon keresztül gyerekeinket is meg-
érintette Schönstatt lelkülete,
CSAK azért, mert előbbé tette a Szűzanyával való kapcsolatunkat.
CSAK azért, mert elmélyítette Schönstattról való ismereteinket,
CSAK azért, mert gyerekeink is barátokra találtak egymásban,
CSAK azért, mert barátokra leltünk.

ISBN 978-615-5149-87-0



9 786155 149870